

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนสัมพันธ์ตำบลคูยม่วงกับตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ประวัติการแข่งขันทัวร์นาเมนต์กีฬานักเรียนสัมพันธ์ตำบลคูยม่วงกับตำบลชุมแสงสงคราม
2. หลักทฤษฎีกระบวนการบริหาร
3. ปรัชญาการจัดการแข่งขันกีฬา
4. ความหมายของกีฬา
5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา
6. หลักการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไปและแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานและการจัดการแข่งขันกีฬา
7. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติการแข่งขันทัวร์นาเมนต์กีฬานักเรียนสัมพันธ์ตำบลคูยม่วงกับตำบลชุมแสงสงคราม

กีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่พัฒนาคุณภาพของเยาวชนเยาวชนและประชาชนทั่วไปให้เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย รู้จักหน้าที่ มีความรับผิดชอบ รู้จักการยอมรับการปรับตัว มีความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา ทั้งยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาบุคคลในชาติ ให้เป็นพลเมืองที่มีสุขภาพที่ดีสามารถนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศอื่นได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำชุมชน และผู้นำหมู่บ้าน ได้ตระหนักถึงความสำคัญในข้อนี้จึงได้จัดโครงการแข่งขันทัวร์นาเมนต์กีฬานักเรียนสัมพันธ์ตำบลคูยม่วงกับตำบลชุมแสงสงครามขึ้น เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน ผู้นำชุมชน และผู้นำหมู่บ้าน ในเขตตำบลคูยม่วงกับตำบลชุมแสงสงคราม โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนสัมพันธ์ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา โดยมีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนสลับกันเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันในแต่ละปี และได้รับงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนสัมพันธ์ตำบลคูยม่วงกับตำบลชุมแสงสงครามจากองค์การบริหารส่วนตำบลคูยม่วงและองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแสงสงคราม

สำหรับการแข่งขันทัวร์นาเมนต์กีฬานักเรียนสัมพันธ์ตำบลคูยม่วงกับตำบลชุมแสงสงครามครั้งที่ 13 ประจำปี 2553 ผู้บริหารและคณะครูในเขตตำบลคูยม่วง ได้รับเกียรติให้เป็นคณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน

กีฬานักเรียนสัมพันธ์ตำบลคูม่วงกับตำบลชุมแสงสงคราม ซึ่งกำหนด จัดขึ้น ในวันที่ 29 พฤศจิกายน 2553 ถึงวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2553 (รายงานการประชุมเตรียมความพร้อมการแข่งขันกีฬานักเรียนสัมพันธ์ฯ ครั้งที่ 2/2553)

โรงเรียนที่เข้าร่วมแข่งขัน มีดังนี้

1. โรงเรียนบ้านเรียงกระดก
2. โรงเรียนวัดบ้านดง
3. โรงเรียนวัดคูขวาง
4. โรงเรียนวัดคูม่วง
5. โรงเรียนวัดหนองขานาง
6. โรงเรียนวัดหนองพะยอม
7. โรงเรียนวัดพรหมเกษร
8. โรงเรียนบ้านตะแบกงาม
9. โรงเรียนวัดห้วยกระได
10. โรงเรียนบ้านหนองแพงพวย
11. โรงเรียนวัดแตน
12. โรงเรียนวัดหนองอ้อ
13. โรงเรียนนิคมบางระกำ
14. โรงเรียนวัดวังแร่
15. โรงเรียนชุมแสงสงคราม

ชนิดกีฬาและกรีฑาที่ใช้ในการแข่งขัน

1. กีฬาและเกม ระดับอนุบาล ได้แก่
  - 1.1 ฟุตบอลชาย 7 คน
  - 1.2 เก้บบอลใส่ตะกร้าหญิง (ทีม 5 คน)
  - 1.3 ชักเย่อ (ชาย 5 คน / หญิง 5 คน)
2. กีฬา ระดับประถมฯ ได้แก่
  - 2.1 ฟุตบอลชาย (7 คน) ชั้น ป.1-ป.3
  - 2.2 ฟุตบอลหญิง (7 คน) ชั้น ป.1-ป.3
  - 2.3 ฟุตบอลชาย (11 คน) ชั้น ป.4-ป.6
  - 2.4 ฟุตบอลหญิง (11 คน) ชั้น ป.4-ป.6
  - 2.5 เซปักตะกร้อชาย ชั้น ป.4-ป.6
  - 2.6 เซปักตะกร้อหญิง ชั้น ป.4-ป.6

- 2.7 วอลเลย์บอลชาย ชั้น ป.4-ป.6
- 2.8 วอลเลย์บอลหญิง ชั้น ป.4-ป.6
- 2.9 เปตองทีมชาย ชั้น ป.1-ป.3
- 2.10 เปตองทีมหญิง ชั้น ป.1-ป.3
- 2.11 เปตองทีมชาย ชั้น ป.4-ป.6
- 2.12 เปตองทีมหญิง ชั้น ป.4-ป.6
- 2.13 ฟุตซอลชาย ชั้น ป.4-ป.6

3. กีฬา ระดับมัธยมฯ ได้แก่

- 3.1 ฟุตบอลชาย (11 คน)
- 3.2 ฟุตบอลหญิง (11 คน)
- 3.3 เซปักตะกร้อชาย
- 3.4 เซปักตะกร้อหญิง
- 3.5 วอลเลย์บอลชาย
- 3.6 วอลเลย์บอลหญิง
- 3.7 เปตองทีมชาย
- 3.8 เปตองทีมหญิง
- 3.9 ฟุตซอลชาย

4. กรีฑา ได้แก่

- 4.1 อายุไม่เกิน 6 ปี ชาย/หญิง ระดับอนุบาล ระยะทาง 20/40/60 เมตร
- 4.2 อายุไม่เกิน 9 ปี ชาย/หญิง ระดับป.1-ป.3 ระยะทาง 60/80/100 เมตร
- 4.3 อายุไม่เกิน 12 ปี ชาย/หญิง ระดับป.4-ป.6 ระยะทาง 60/80/100 เมตร
- 4.4 อายุไม่เกิน 15 ปี ชาย/หญิง ระดับม.1-ม.3 ระยะทาง 60/80/100 เมตร
- 4.5 มินิมาราธอน (1500 เมตร) ชาย/หญิง ระดับประถมฯ/มัธยมฯ (ทีมละ 2 คน)

5. กีฬาสัมพันธ์ครูและผู้นำชุมชน ได้แก่

- 5.1 ฟุตบอลชาย 11 คน
- 5.2 เปตอง ชาย / หญิง
- 5.3 วอลเลย์บอลหญิง
- 5.4 กีฬาสาธิต เช่นชักเย่อ (ชาย 10 / หญิง 10) / วิ่งกระสอบ / วอลเลย์บอลน้ำ

สถานที่ใช้ในการแข่งขัน

โรงเรียนวัดบ้านดง ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

หลักทฤษฎีกระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหารประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการซึ่งแต่ละองค์ประกอบก็คือ ภาวะความรับผิดชอบ ที่ผู้บริหารทุกองค์ควรปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความถูกต้อง ความมีระเบียบ และความมีประสิทธิภาพของหน่วยงาน หน้าที่ของผู้บริหารประกอบด้วยกระบวนการซึ่งอาจถือเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการแรกที่ยุ้บังคับบัญชาจะต้องเป็นผู้จัดทำแล้วชี้แจงให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบ เพื่อความเข้าใจและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน การวางแผนเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารจะต้องคาดการณ์ (anticipate) หรือพยากรณ์ (forecast) ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตในการปฏิบัติงาน สาระสำคัญของการวางแผนจะประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมาย การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ การกำหนดวิธีการปฏิบัติงาน รวมทั้งการหาทางเลือกที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ การวางแผนที่สำคัญอย่างใกล้ชิดกับนโยบายและโครงการโดยกล่าวไว้ว่าการวางแผนเป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย และการดำเนินโครงการเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการวางแผนที่ดีจะช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง ประหยัดเวลา ลดค่าใช้จ่ายและงานนั้นบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานโดยไม่มีแผนงานนั้นเปรียบได้กับการเล่นเรือที่ปราศจากหางเสือ ย่อมแล่นไปโดยขาดทิศทางที่แน่นอน

อย่างไรก็ดีกระบวนการวางแผนและการวางโครงการเป็นงานที่ต้องใช้ความพยายาม ความสามารถสูง ต้องเสียค่าใช้จ่าย ใช้เวลาและต้องการความละเอียดรอบคอบ ซึ่งผู้วางแผนจะต้องคำนึงเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ผู้วางแผนต้องคำนึงอยู่เสมอว่าจะวางแผนอะไร (what) วางแผนทำไม (why) แผนนั้นทำเมื่อใด (when) ดำเนินการไปโดยใคร (who) และมีวิธีการในการดำเนินการอย่างไร (how) ทั้งนี้เพื่อให้ได้แผนที่ดีและเป็นแผนที่สามารถดำเนินการได้

2. การจัดองค์การหรือการจัดหน่วยงาน (Organizing) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้จัดทำแผนเรียบร้อยแล้ว งานขั้นต่อไปก็คือต้องพยายามจัดสายงานและหน่วยงานให้สอดคล้องกับแผนที่ปฏิบัติได้ การจัดองค์การก็หมายถึง การจัดสายงานใต้บังคับบัญชาให้เหมาะสม มีหน่วยงาน ที่รับผิดชอบในลักษณะต่าง ๆ แต่ละหน่วยงานมีสายสัมพันธ์กันอย่างไร จะเป็นสายสัมพันธ์แบบการบังคับบัญชาโดยตรง หรือจะเป็นสายงานบังคับบัญชาแบบให้คำปรึกษา หรือจะเป็นแบบผสมทั้งสองอย่างแต่ละหน่วยงานมีขอบเขตอำนาจมากน้อยเพียงใดซึ่งผู้บังคับบัญชาจะต้องจัดทำไว้อย่างละเอียดและระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถเข้าใจได้โดยทั่วกันและมีความแน่นอนการจัดองค์การหรือหน่วยงานนั้นจะต้องมีจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ ไม่ควรจัดให้มีหน่วยงานที่มากหรือน้อยเกินไป หรือจัดหน่วยงานที่มีลักษณะซ้ำซ้อนกัน เพราะจะเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานและก่อให้เกิดความสิ้นเปลือง

นอกจากนี้การจัดการหรือการจัดหน่วยงานยังหมายถึง การจัดสำนักงานหรือที่ทำงานให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้ง่ายต่อการปฏิบัติงาน และสะดวกต่อการติดต่อมีเครื่องมือเครื่องใช้ที่

เหมาะสมกับลักษณะงานขององค์กร มีพื้นที่บริเวณและสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น สวยงามเป็นที่ภาคภูมิใจของผู้ปฏิบัติงานและเป็นที่ยอมรับกับผู้ที่ติดต่อเกี่ยวข้อง

3. การจัดบุคลากร (staffing) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้จัดองค์การและหน่วยงานเรียบร้อยแล้วหน้าที่ต่อไปก็คือ การจัดบุคลากรเข้าทำงานในองค์การและหน่วยงานต่าง ๆ โดยให้แต่ละหน่วยงานมีคนทำงานในลักษณะที่เหมาะสมกับงานและความรู้ความสามารถของบุคคลนั้นซึ่งตรงกับแนวความคิดการบริหารงานบุคคลโดยสากลที่มักกล่าวว่า “put the right man in the right job” การจัดบุคลากรหรือการบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวางแผน กำลังคน การสรรหาบุคคล การบำรุงรักษา การพัฒนาบุคลากร รวมไปถึงการให้บุคลากรพ้นจากตำแหน่ง การบริหารบุคลากรเป็นงานที่มีความสลับซับซ้อนและต้องอาศัยความสามารถของผู้บังคับบัญชาอย่างมาก จึงจะทำให้คนที่ต่างจิตต่างใจมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามระบบการบริหารงานบุคคลที่ได้รับการยอมรับถือว่าเป็นระบบที่ดีคือ การบริหารงานบุคคลในระบบคุณธรรม ซึ่งเป็นการบริหารงานบุคคลที่ยึดถือความรู้ความสามารถเป็นเกณฑ์ ส่วนการบริหารงานบุคคลในระบบอุปถัมภ์นั้น เหมาะสมกับการบริหารงานบุคคลในองค์การขนาดเล็ก และเป็นองค์การที่มีความร่วมมือกันระหว่างเครือญาติเพื่อนฝูงหรือผู้ที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน

4. การอำนวยการ (directing) จะมีความหมายรวมถึงการสั่งการหรือการวินิจฉัย สั่งการด้วย ซึ่งในเรื่องนี้นอกจากผู้บังคับบัญชาสูงสุดจะเป็นผู้มีอำนาจในการปฏิบัติการแล้ว จะต้องมีการมอบให้บุคคลอื่น ๆ มีอำนาจลดหลั่นในลักษณะที่เป็นสายการบังคับบัญชา หรือมีการควบคุมบังคับบัญชาเป็นลำดับขั้น ตามความเหมาะสมด้วย เพราะผู้บังคับบัญชาสูงสุดเพียงคนเดียวคงไม่สามารถสั่งงานได้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งสมมุติว่ามีถึง 500 คน อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเป็นที่ยอมรับกันว่าผู้บังคับบัญชาคนหนึ่งมีขอบข่ายการควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาระดับสูงอยู่ระหว่าง 8 – 15 คน หรือมากกว่าสำหรับผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงมาอย่างไรก็ตาม ขอบข่ายการบังคับบัญชาหรือจำนวนผู้บังคับบัญชาที่เหมาะสมนั้น นักวิชาการทางการบริหารได้เสนอไว้แตกต่างกันดังนี้ ผู้บริหารระดับสูงทั่ว ๆ ไปควรควบคุมดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนไม่เกิน 4 คน และการบริหารงานในระดับที่ต่ำกว่าจำนวนผู้ใต้บังคับบัญชาควรอยู่ระหว่าง 8 – 12 คน ในวงการทหารนั้นเห็นว่าการบังคับบัญชาของทหาร ควรอยู่ใน จำนวน 3 – 6 คน คือ ผู้บังคับบัญชาในระดับสูง ควรมีผู้ใต้บังคับบัญชา 3 คน และผู้บังคับบัญชาในระดับต่ำ ควรมีผู้ใต้บังคับบัญชา 6 คน และนักวิชาการบางคนอาจมีความเห็นว่า การควบคุมบังคับบัญชา อาจมีได้ 20 – 30 คน อย่างไรก็ตามการควบคุมบังคับบัญชา อาจไม่มีผลมากนัก หากการอำนวยการสั่งการขาดประสิทธิภาพ การอำนวยการสั่งการที่ดีจะต้องอยู่ในลักษณะที่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา กล่าวคือคำสั่งใดคำสั่งหนึ่งจะต้องได้รับการปฏิบัติเหมือนกันจะต่างคนเข้าใจและต่างคนต่างปฏิบัติมิได้

การอำนวยความสะดวก หมายถึง การควบคุมดูแลและการตรวจตราการปฏิบัติงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากขึ้นตามต้องการ หากมีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้น ก็จะต้องมีการพิจารณาไตร่ตรองและตัดสินใจเลือกแนวทางที่ดีที่สุดเพื่อการแก้ปัญหาอุปสรรคนั้นนอกจากนี้การอำนวยความสะดวกยังหมายถึง การกระตุ้นและการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติให้กับผู้บังคับบัญชาอีกด้วย จากความหมายดังกล่าวข้างต้นแล้วจะสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าการอำนวยความสะดวกก็คือความพยายามของผู้บังคับบัญชาในการที่จะทำให้เกิดผลงานตามวัตถุประสงค์และแผนที่ได้กำหนดไว้

การอำนวยความสะดวกเป็นการเป็นกระบวนการที่สำคัญต่อการบริหารงานของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก หากผู้บริหารละเลยการตรวจตราและควบคุมบังคับบัญชาย่อมจะเป็นหนทางของการหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิบัติตามของผู้บังคับบัญชา อันจะก่อให้เกิดการความเสียหายต่อหน่วยงาน หรือหากผู้บังคับบัญชาขาดความรู้ความสามารถในการออกคำสั่ง การควบคุมเป็นไปอย่างขาดหลักการ และเหตุผลก็ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานได้เช่นเดียวกัน

5. การประสานงาน (co - ordinating) เมื่อได้รับการวางแผน หน่วยงานและบุคลากรหน่วยงานต่าง ๆ ได้รับการกำหนดให้ปฏิบัติงานตามความเหมาะสมและเป็นไปตามความรู้ความสามารถแล้วการประสานงานระหว่างหน่วยงานและระหว่างหน่วยบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง และเป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการรับส่งข่าวสารต่าง ๆ อันจะช่วยให้การบริหารงานสะดวกคล่องตัวขึ้น สามารถลดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ และเป็นการช่วยให้ผลและคุณภาพของงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

การประสานงานนอกจากจะเป็นการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กรเดียวกันแล้ว ยังรวมไปถึงการประสานระหว่างองค์กรต่อองค์กรอีกด้วย ในลักษณะเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาจะต้องเป็นตัวจักรกลอันเดียวกัน เพราะการที่องค์กรสามารถติดต่อสัมพันธ์กันได้อย่างกลมกล่อมก่อให้เกิดผลประโยชน์มากมายต่อองค์กร เช่น ผลผลิตของงานจะไม่ซ้ำซ้อนกันผลผลิตที่ได้ จะไม่แข่งขันกันเอง หรือหากเป็นการแข่งขันจะเป็นการแข่งขันในลักษณะที่สร้างสรรค์ เช่น การผลิตศึกษาทำหน้าที่ในการสร้างนักกีฬา และสมาคมกีฬาทำหน้าที่ในการจัดการแข่งขันและ ส่งแข่งขัน จะเห็นได้ว่าหากสององค์กรไม่สามารถประสานงานกันได้แล้ว ผลผลิตที่ได้ย่อมไม่มีคุณค่า

ฉะนั้นการประสานงานจึงเป็นหน้าที่อันสำคัญของผู้บริหาร ซึ่งจะต้องมีความสามารถที่จะติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้ในทุกลักษณะ คือสามารถติดต่อกับเบื้องบน (ผู้บังคับบัญชา) ได้ สามารถประสานงานกับผู้บังคับบัญชาระดับต่ำและเพื่อนร่วมงานได้วิธีการในการประสานงานเช่น การจัดทำในรูปคณะกรรมการ ซึ่งในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวผู้บังคับบัญชามีความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมในด้านการสนธิสัมพันธ์อย่างยิ่ง

6. การรายงาน (Reporting) เมื่องานได้รับการปฏิบัติแล้วการได้รับรายงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพราะการรายงานจะทำให้ทราบถึงผลการปฏิบัติงาน

ว่าได้ดำเนินงานไปแล้วมากนักน้อยเพียงใด มีอุปสรรคปัญหาเล็กน้อยเพียงใดบ้างเพื่อสามารถให้แก้ไขให้ ลุล่วงไปได้และไม่สามารถทำให้งานเกิดการชะงักงัน การรายงานยังหมายความรวมไปถึงการประเมินผล งานด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่าการรายงานเป็นวิธีการหรือกระบวนการ อย่างหนึ่งในการควบคุมงาน

การรายงานประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายประการคือ ผู้เริ่มการสื่อสารวิธีการที่จะ ติดต่อสื่อสาร ผู้รับ แล้วผลสนองอันเกิดมาจากการรายงาน การปฏิบัติงานจะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับความ เข้าใจตามข้อเสนอหรือรายงานที่ได้รับ การตัดสินใจทุกชนิดขึ้นอยู่กับวิธีการรายงานที่เสนอดังนั้นการรายงาน จึงควรมีข้อมูลอย่างเพียงพอเพื่อให้การตัดสินใจเลือกเป็นไปลักษณะที่มีข้อมูลสมบูรณ์มากที่สุด การ รายงานจะต้องเป็นกระบวนการสามทางคือ การรายงานสู่เบื้องบนการรายงานในระดับเดียวกัน และ รายงานสู่เบื้องล่าง

การรายงานทุกชนิดอาศัยวิธีการหลายอย่าง เช่น การรายงานด้วยวาจา การรายงานเป็นลาย ลักษณะอักษร การรายงานเป็นบันทึกข้อความ การออกข่าวสารภายในหน่วยงานทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนทางระเบียบคู่มือการปฏิบัติงานต่าง ๆ ทั้งนี้การรายงานจะต้องจัดทำโดยต่อเนื่องและ สม่ำเสมอ

การรายงานเป็นกระบวนการสำคัญในการบริหาร การจัดให้มีการเสนอรายงานที่ดีย่อมทำให้ เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ ในหน่วยงาน การรายงานจึงเป็นการปลูกฝัง ความสามัคคีและการรายงานเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาและผู้บริหารที่จะต้องคอยสอดส่องดูแลให้ดีอัน จะนำมาซึ่งผลประโยชน์สำคัญยิ่งของหน่วยงานและองค์การ และแน่นอนที่สุดการรายงานที่ดีจะนำมาซึ่ง ประสิทธิภาพในการบริหารงาน

7. การงบประมาณ (Budgeting) การบริหารงานจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญ 4 อย่าง คือ คน (man) เงิน (money) วัสดุอุปกรณ์ (materials) และวิธีการจัดการ (method of management) หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดในสี่อย่างนี้ การบริหารงานจะเกิดขึ้นไม่ได้ฉะนั้นเงินจึงเปรียบได้กับ โลหิตที่หล่อเลี้ยงความเจริญก้าวหน้าของการบริหารงาน

องค์การหรือหน่วยงานจะเจริญก้าวหน้าเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากประสิทธิภาพในการใช้ จ่ายเงินของผู้บริหารงาน ผู้บริหารที่ดีนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการงบประมาณเป็น อย่างดีกล่าวคือ จะต้องมีความสามารถจัดหาเงินงบประมาณเป็นอย่างดีให้เพียงพอแก่การใช้จ่ายใน กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การจะต้องมีความสามารถในการใช้งบประมาณโดยให้ผลตอบแทนมากที่สุดและ จะต้องมีความสามารถในการควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้เป็นไปตามโครงการและแผนงานที่ กำหนดไว้ การใช้จ่ายเงินจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ประหยัด

ผู้บริหารนอกจะมีความรู้ความสามารถในการใช้จ่ายเงินงบประมาณแล้วผู้บริหารจะต้องใช้เงิน ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยมุ่งหวังผลประโยชน์ขององค์การหรือหน่วยงานมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว

หรือผลประโยชน์ของพวกเขา หากการใช้จ่ายเป็นไปโดยขาดความซื่อสัตย์ของผู้บริหารกิจการขององค์กร หรือหน่วยงานย่อมจะประสบกับความล้มเหลว ขาดทุน และถึงแก่ การเลิกล้มกิจการในที่สุด

กระบวนการบริหารงานทั้ง 7 ประการดังกล่าวแล้วนั้น จะมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่าง ใกล้ชิด ซึ่งทุกกระบวนการจะต้องอาศัยซึ่งกันและกัน และทุกกระบวนการจะต้องประกอบด้วยกระบวนการ ทั้ง 7 เช่นเดียวกัน เช่นการวางแผนงานก็จำเป็นจะต้องมีการจัดบุคคลเพื่อดำเนินแผน มีการกำหนด หน่วยงานที่เป็นผู้จัดทำ มีการสั่งงานดำเนินการ มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ มีการควบคุม รายงาน และท้ายสุดจะต้องมีการจัดสรรเงินเพื่อดำเนินการวางแผน กระบวนการบริหารงานทั้ง 7 ประการ นี้เป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหาร ทุกระดับชั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง จึงสามารถ บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพกระบวนการบริหารงานนั้นเปรียบได้กับสมอง โลหิต แขน ขา อันทรงพลัง ของผู้บริหารถ้าส่วนหนึ่งสิ่งใดใน 7 ประการผิดปกติ ย่อมจะทำให้ส่วนอื่น ๆ หมดกำลังและเสื่อม สมรรถภาพไปด้วย(ประโยค สุทธิสง่า ,2541,อ้างอิงจาก คมสัน วงษ์ประดิษฐ์และคณะ, 2552, หน้า 9-14)

นอกจากนั้นยังมีแนวคิดด้านการจัดการและความหมายของการบริหารจากนักวิชาการด้านการ จัดการหลายท่านได้รวบรวมและศึกษาแนวคิดและให้ความหมายของคำว่า การบริหารไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2540, หน้า 654) กล่าวว่า หน้าที่ของการบริหารนั้นคือ การที่จะทำให้ หน่วยงานได้บรรลุผลตามที่วางไว้ คืองานบริหารนี้ไม่ใช่เป็นงานที่เกิดขึ้นมาเป็นสาขาพิเศษโดยอิสระ ที่มี ความมุ่งหมายและวิธีการเฉพาะเพื่อตัวของมันเองต่างหาก หากแต่ว่าเป็นสาขาที่เกิดขึ้นมาเพื่อที่จะทำให้ โพรแกรมของโรงเรียน หรือของสถาบันมีการดำเนินการได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สมคิด บางโม (2538, หน้า 30 – 31) ได้กล่าวถึง ปัจจัยพื้นฐานทางการบริหารว่า การ จัดการหรือการบริหารกิจการต่าง ๆ จำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นพื้นฐานทางการจัดการโดยทั่วไปถือว่า ทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญของการจัดการมีอยู่ 4 ประการ ซึ่งรู้จักกันในนามของ 4 M ได้แก่

1. คน (Man) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมขององค์กรนั้น ๆ
2. เงิน (Money) แผนการใช้จ่ายเงินให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน โดยระบุให้ทราบว่า จะใช้ จ่ายเงินเป็นจำนวนเท่าใด ใช้ในช่วงเวลาใด และเพื่อกิจกรรมอะไร
3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Materials) หมายถึง อุปกรณ์ เครื่องใช้ เครื่องมือต่าง ๆ รวมทั้งอาคาร สถานที่
4. ด้านการจัดการ (Management) หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องการใช้วัสดุอุปกรณ์ ที่คุ้มค่า

เทคนิควิธีการตลอดจนกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนสัมพันธ์ตำบล คุยม่วงกับตำบลชุมแสงสงครามอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยมีรายละเอียดของปัจจัยพื้นฐาน ทางการบริหาร ดังต่อไปนี้

1. กำลังคนที่มีปริมาณและคุณภาพ (Man)

1.1 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) ในการดำเนินการจัดการทรัพยากรมนุษย์นั้น เป็นขบวนการที่ซับซ้อนที่จะทำให้คนในองค์กรการทำงานด้วยความเต็มใจและมีความสุขในการทำงาน เพื่อพัฒนางานและพัฒนาความสามารถของตนให้เกิดขึ้นกับองค์กรซึ่งในการจัดการทรัพยากรมนุษย์เราใช้หลักการบริหารบุคคล (Personnel Administration) หรือการจัดการบุคคล (Personnel Management) พะยอม วงศ์สารศรี (2533, หน้า 153) การบริหารงานบุคคล เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารใช้ศิลปะสรรหา คัดเลือกและบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาทำงานในองค์กร ได้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาธำรงรักษาให้บุคคลที่คัดเลือกเข้ามาเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ มีสุขภาพการและสุขภาพจิตที่ดีในการทำงานและยังรวมไปถึง การแสวงหาวิธีการทำให้สมาชิกในองค์กรที่ต้องพ้นจากการทำงานสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

1.2 การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Planning) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ เป็นการตั้งเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายที่จะดำเนินการจัดสรรจำนวนคนให้เหมาะสมกับงาน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมขององค์กรให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สมคิด บางโม (2538, หน้า 127) การวางแผนกำลังคน คือ การคาดคะเนไว้ล่วงหน้าว่าหน่วยงานนั้นต้องการคนจำนวนเท่าใด จึงจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีที่ธุรกิจขยายตัวเพิ่มขึ้นก็ศึกษาวิเคราะห์ว่า คนที่ต้องการเพิ่มขึ้นนั้นเป็นคนประเภทใด มีความรู้ความชำนาญทางด้านใด

2. กำลังเงินงบประมาณ (Money)

ทูรูบูล (Turubull, 1970, p. 24) งบประมาณ หมายถึง แผนการใช้เงินให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น โดยระบุให้ทราบว่า จะใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนเท่าใด ในช่วงเวลาใดและเพื่อกิจกรรมอะไร

จรวัย แก่นวงศ์คำ (2424, หน้า 86) งบประมาณ คือ รายงานเกี่ยวกับรายรับรายจ่าย งบประมาณจะบอกให้เราทราบถึงแผนการระยะยาวขององค์กรหรือโรงเรียน ให้ทราบความจำเป็นของแผนงานและราคาค่าใช้จ่ายโดยประมาณ

3. ด้านอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527, หน้า 21 – 23) ได้แบ่งประเภทของอุปกรณ์ทางพลศึกษาออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทครุภัณฑ์ เพราะมีความคงทนถาวร สามารถที่จะใช้ได้เป็น ระยะเวลาานาน อุปกรณ์ที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ประกอบการเรียนการสอนการฝึกหัดที่มีขนาดเล็กกว่าและ ระยะเวลาคงทนถาวรค่อนข้างน้อยกว่าประเภทแรกและได้วางหลักสถานที่และ เครื่องอำนวยความสะดวก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนที่เกี่ยวกับสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกทางการพลศึกษาไว้ 10 ประการ ดังนี้

3.1 ความสามารถที่จะไปมาได้โดยง่าย

3.2 ความสวยงาม ดึงดูดความสนใจ และควรกระตุ้นให้เห็นความสำคัญในการช่วยกันบำรุงรักษา

3.3 จัดให้เป็นสัดส่วนหรือหมวดหมู่ กิจกรรมที่เป็นกลุ่มเดียวกัน มีความเกี่ยวข้องที่องใช้งานด้วยกัน ควรจัดให้อยู่ใกล้กัน

3.4 ความประหยัด ทั้งด้านเวลา กำลังงาน และค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ให้มีการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมอย่างถูกสุขลักษณะให้มากที่สุด

3.5 ความสามารถที่จะขยายได้ในโอกาสข้างหน้า ในขณะที่เดียวกันจัดให้มีความพร้อมที่บุคคลสามารถจะมีส่วนร่วมได้ด้วยความประหยัด

3.6 ความโดดเด่น ต้องมีการจำกัดไม่ให้มีกลิ่น เสียงหรือความชื้นมารบกวนมี การแยกกิจกรรมให้เป็นไปตามกลุ่มของผู้มีส่วนร่วม และมีการป้องกันมิให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในกลุ่มอื่น ๆ เข้ามาได้ มีการควบคุมแสง เสียง ความร้อน และการถ่ายเทอากาศ ควรจะมีการแยก การควบคุมเป็นส่วน ๆ ไป

3.7 ความปลอดภัย ถูกต้องตามสุขลักษณะและสุขอนามัย

3.8 การควบคุมดูแล สามารถกระทำได้โดยให้ผู้นำที่มีความรับผิดชอบมองเห็นหรือไปยังสถานที่ที่เกี่ยวข้องนั้นได้โดยง่ายและรวดเร็ว ในขณะที่เดียวกันก็มีการแยกกลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปโดยชัดเจน

3.9 ความมีประโยชน์ ขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะปรับสถานที่เหล่านั้นให้สามารถ ใช้ประโยชน์ได้หลาย ๆ อย่างด้วยความปลอดภัย มีความสนุกสนานและการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.10 ความถูกต้อง สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกควรเป็นไปตาม ความต้องการและสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียน หลักวิชาการ และตามที่กฎหมายได้บังคับไว้

4. การจัดการ (Management)

ความสำคัญของการจัดการ

การจัดการเกิดมาคู่กับการดำรงชีวิตมนุษย์เป็นเวลาช้านาน การจัดการมีความสำคัญ ต่อมนุษย์ ต่อองค์กรและประเทศไทยในหลายด้าน ดังนี้

1. การจัดการถูกพัฒนาคู่กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ และช่วยให้มนุษย์ดำรงอยู่อย่างผาสุก

2. จำนวนประชากรของแต่ละประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้องค์กรต่าง ๆ ต้องให้ความสำคัญและขยายงานด้านการจัดการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. การจัดการ เป็น เครื่อง บัง ชี้ ให้ ทราบ ถึง ความ เจริญ ก้าว หน้า ของ สังคม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

4. การจัดการเป็นกรรมวิธีที่สำคัญ ที่จะนำสังคมและโลกไปสู่ความเจริญก้าวหน้าใน ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

การจัดการ มีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในสังกัด ดังนั้นความสำเร็จของการจัดการขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรมและการเมือง

ปัจจัยในการจัดการ

การจัดการจะสามารถดำเนินงานไปสู่เป้าหมายได้ จำเป็นต้องมีปัจจัยพื้นฐานหรือปัจจัยในการจัดการ หรือสิ่งจำเป็นในการจัดการ 7 ประการ

1. บุคลากร (Man) เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการปัจจัยอื่น เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จคือ เป้าหมายขององค์กร
2. เงิน (Money) เป็นปัจจัยหลัก หรือเป็นปัจจัยกลางที่จะบันดาลให้เกิดการจัดซื้อสิ่งของวัสดุที่ดิน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ
3. วัสดุ (Materials) เป็นปัจจัยที่จะต้องนำป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิต เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพของผลิตภัณฑ์
4. วิธีการ (Method) เป็นวิธีการปฏิบัติงานเป็นขั้นตอนในการทำงาน เพื่อแลกเปลี่ยนสภาพของวัสดุ ให้เป็นผลิตภัณฑ์หรือการบริการ
5. เครื่องจักร (Machine) เป็นเครื่องมืออุปกรณ์ใช้สำหรับผลิตสินค้าหรือการให้บริการแก่ลูกค้า
6. การตลาด (Marketing) เป็นการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการเพื่อผลกำไรและความอยู่รอดขององค์กร
7. ขวัญ (Morale) เป็นรางวัลตอบแทนหรือเป็นสิ่งกระตุ้นต่อจิตใจให้คนในองค์กรได้ทุ่มเทความสามารถในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

การบริหารงานแบบ POSDCORB

ผู้เริ่มเรียนหลักเบื้องต้นของการบริหารจะต้องจดจำคำว่า POSDCORB และเข้าใจความหมายของคำนี้เป็นอย่างดี เพราะ POSDCORB คือ แนวคิดสำคัญที่สุดของแนวทฤษฎี การบริหารงานแบบกระบวนการ POSDCORB เป็นสัญลักษณ์แสดงหลักการบริหารงานที่เป็นแนวคิดของนักบริหารชาวอเมริกัน 2 ท่าน คือ Luther Gulick and Lyndall Urwick ในปี 1973 นักบริหารทั้งสองท่านได้เขียนบทความทางการบริหารที่มีชื่อเสียง Papers on the Science of Administration ในบทความดังกล่าวได้แสดงแนวคิดกระบวนการบริหารงานเป็นลำดับขั้น 7 ขั้น และได้นำเอาตัวอักษรนำหน้าของแต่ละขั้นมาสร้างเป็นคำว่า POSDCORB ขึ้น ลำดับขั้นการบริหารงาน 7 ขั้น คือ

Planning - การวางแผนงาน

Organizing - การจัดองค์กร

Staffing - การจัดคนเข้าทำงาน

Directing - การควบคุมงาน

Coordinating - การประสานงาน

Reporting - การเสนอรายงาน

Budgeting - การงบประมาณ

ลำดับชั้นการบริหารแบบ POSDCORB อธิบายโดยสรุปได้ดังนี้

1. การวางแผนงาน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าและกำหนดเป้าประสงค์ที่แน่นอน หลักสำคัญของการวางแผนงานมี 3 ประการ ได้แก่ การวางแผนงานต้องสอดคล้องกับนโยบาย การวางแผนต้องอาศัยหลักวิชาหรือความรู้ทางวิทยาการ การวางแผนงาน ต้องอาศัยข้อมูล (Data) เพื่อช่วยให้กำหนดวิธีการได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดโครงสร้างของการบริหารตามลำดับชั้นของการบังคับบัญชา กำหนดอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งต่าง ๆ และแบ่งความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่ง การจัดองค์การอาจจะจัดเป็นหน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษา (staff) และหน่วยงานให้ความช่วยเหลือ (auxiliary)

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) เป็นหลักการบริหารบุคคลได้แก่การจัดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้าทำงานในเวลาอันเหมาะสม ดังคำกล่าวทางหลักการบริหารว่า put the right man in the right job at the right time การจัดคนเข้าทำงานยังหมายถึง การบำรุงขวัญ การพิจารณาความดี ความชอบของผู้ปฏิบัติงานด้วย

4. การควบคุมงาน (Directing) หมายถึง กระบวนการวินิจฉัยสั่งการของผู้บริหาร พร้อมทั้งการติดตามดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย การควบคุมงานยังรวมถึง การให้คำแนะนำหรือการนิเทศงานของผู้บริหารด้วย

5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การติดต่อสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในหน่วยงานต่าง ๆ ตามโครงสร้างของงาน เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูง ไม่ทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกัน การทำงานให้ผสมกลมกลืนกันในหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้ผลงานตรงตามเป้าหมายการประสานงานเป็นกิจกรรมที่ทุกหน่วยงานจะต้องกระทำ เพราะการประสานงานช่วยให้การปฏิบัติภารกิจแต่ละขั้นตอนดำเนินไปอย่างราบรื่น

6. การเสนอรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานจากหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน การเสนอรายงาน ช่วยให้ผู้บังคับบัญชาทราบความก้าวหน้าของงานทุกระยะ ทำให้สะดวกแก่การประสานงานในองค์การ

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณและการเงิน การใช้จ่ายเงิน การควบคุมบัญชีและการตรวจสอบบัญชี หน้าที่สำคัญของผู้บริหารในด้านงบประมาณเกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมขออนุมัติงบประมาณ การพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณ การใช้จ่ายเงินตามงบประมาณและการตรวจสอบใช้จ่าย

กระบวนการบริหารงานของสมาคมผู้บริหารการศึกษาสหรัฐอเมริกา (AASA Administrative Process)

สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา (American Association of School Administrator) เสนอกระบวนการบริหารการศึกษาเมื่อปี ค.ศ.1955 ในหนังสือประจำปีของสมาคมไว้ 5 ขั้น ลักษณะของกระบวนการบริหารแบบ AASA นี้ได้แปลงแนวคิดหลักการบริหารแบบ POSDCORB เพื่อให้เหมาะสมกับการบริหารการศึกษา ทรรศนะของ AASA ทั้ง 5 ขั้น ใช้อักษรย่อว่า PASCE ซึ่งหมายความดังต่อไปนี้

Planning - การวางแผนงาน

Allocating - การจัดทรัพยากรบริหาร

Stimulation - การกระตุ้นบำรุงกำลัง

Coordinating - การประสานงาน

Evaluating - การประเมินผลงาน

แนวทรรศนะ AASAแต่ลำดับขั้นอธิบายโดยสรุปดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) มีความหมายเช่นเดียวกับการวางแผนงานใน POSDCORB

2. การจัดทรัพยากรการบริหาร (Allocating) หมายถึง วิธีการที่เหมาะสมในการจัดสรร

ทรัพยากรบริหารในหน่วยงาน เช่น การจัดสรรงบประมาณการกำหนดอัตราตามตำแหน่ง หน้าที่ การแสวงหาเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

3. การกระตุ้นบำรุงกำลัง (Stimulating) หมายถึง การส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงาน เช่น การบำรุงขวัญและให้กำลังใจผู้ปฏิบัติงานสร้างบรรยากาศการทำงานที่น่าพึงพอใจ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในองค์กร เป็นต้น

4. การประสานงาน (Coordinating) มีความหมายทำนองเดียวกันกับลำดับขั้นบริหารใน POSDCORB

5. การประเมินผลงาน (Evaluation) หมายความว่า การตรวจสอบการปฏิบัติงาน การเสนอรายงาน เช่นเดียวกับขั้นเสนอรายงานใน POSDCORB

กระบวนการบริหารทรัพยากรของการบริหาร 4M'S

กระบวนการหรือวิธีทางบริหารทุกรูปแบบที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญทั้งสิ้นแล้วแต่จะเลือกกระบวนการใดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะนำกระบวนการบริหารใดมาใช้สิ่งที่จะขาดเสียไม่ได้ก็คือ ทรัพยากรของการบริหาร 4M'S เราจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรมาช่วยในการดำเนินงานในการบริหารจัดการต่าง ๆ ทรัพยากรบริหาร 4M'S ประกอบด้วย

1. บุคลากร (Man) นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงาน จะต้องประกอบด้วยบุคคล สองฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายปฏิบัติงาน

2. งบประมาณ (Money) งบประมาณที่ใช้ในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ทั้งงบประมาณภายในและงบประมาณที่สนับสนุนจากภายนอก

3. วัสดุ อุปกรณ์ (Materials) นอกจากวัสดุ อุปกรณ์แล้วยังรวมถึงเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการดำเนินการอีกด้วย

4. การบริหารจัดการ (Management) นับว่ามีความสำคัญอีกประการหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะมีบุคลากร งบประมาณวัสดุ อุปกรณ์ พร้อมแต่ขาดระบบการบริหารจัดการที่ดี การบริหารงานก็จะไม่ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

กระบวนการบริหารแบบวงจร PDCA

PDCA คือ วงจรการบริหารที่เป็นทั้งปรัชญา นวัตกรรมและเป็นต้นธารภูมิปัญญา หรือเป็นศาสตร์ใหม่ของวงจรการบริหารในปัจจุบัน ทั้งนี้เครื่องมือการบริหารที่มีนัยร้อย พันหรือหมื่นรูปแบบนั้นล้วนแต่มีแก่นร่วมที่สำคัญบนพื้นฐานเดียวกัน นั่นคือวงจรการบริหารแบบ PDCA วงจร PDCA เป็นวงจรการวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบ และปฏิบัติ เพื่อแก้ไขหรือปรับปรุง มีพัฒนาการจากการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ โดยมีลักษณะเป็นวงจรต่อเนื่อง

ทั้งนี้อาจอธิบายถึงกระบวนการ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. วางแผน (Plan) ต้องพิจารณาในประเด็นสำคัญ เช่น
  - 1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายให้ชัดเจน
  - 1.2 การกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการควบคุม
  - 1.3 การกำหนดวิธีการทำงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นต้น
2. ลงมือทำ (Do) ได้แก่
  - 2.1 ศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีทำงานในแต่ละครั้ง และลงมือปฏิบัติ
  - 2.2 เก็บข้อมูลคุณลักษณะทางด้านคุณภาพตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้เป็นต้น
3. ตรวจสอบ (Check) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของการประเมินผลสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติไปแล้วเช่น
  - 3.1 ตรวจสอบว่างานที่ทำได้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่
  - 3.2 ตรวจสอบคุณลักษณะทางด้านคุณภาพว่าตรงตามเป้าหมายหรือไม่ เป็นต้น
4. ปฏิบัติและแก้ไขปรับปรุง (Act) เมื่อตรวจสอบสิ่งที่ได้ทำตามแผนพบว่ามีความผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง ต้องทำการแก้ไขและปรับปรุง
  - 4.1 แก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหา
  - 4.2 ค้นหาสาเหตุแล้วทำการป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดขึ้นอีก
  - 4.3 หาทางพัฒนาระบบหรือปรับปรุงการทำงานนั้น ๆ โดยตรงเป็นต้น

เมื่อมีการนำ PDCA มาใช้ในการปรับปรุงการบริหาร โดยเฉพาะด้านการควบคุมคุณภาพ จึงมีการขยายผลกระบวนการ เพิ่มขั้นตอนการปฏิบัติโดยละเอียดมากขึ้น แต่ในแนวคิดหลักยังคงขั้นตอนสำคัญทั้ง 4 คือ Plan – Do – Check – Action อย่างครบถ้วน นอกจากนี้อาจมีการขยายผลวงจร PDCA เพื่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงรูปธรรมอย่างชัดเจน (คมสัน วงษ์ประดิษฐ์และคณะ, 2552, หน้า 6-10)

ขั้นตอน PDCA

ขั้นที่ 1 เลือกแนวทางหรือโครงการ

ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจสถานการณ์ในปัจจุบัน

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์สาเหตุและกำหนดการลงมือแก้ไขให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ลงมือปฏิบัติ

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบผลกระทบ

ขั้นที่ 6 ดำเนินการตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 7 ตัดสินใจทำการวางแผนใหม่

ปรัชญาการจัดการแข่งขันกีฬา

การกีฬาเป็นกิจกรรมหนึ่งของการพัฒนาคนให้รู้จักยอมรับสภาพของการแข่งขัน ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ สังคมทุกวันนี้การแข่งขันเข้ามามีบทบาทมากในชีวิตประจำวัน ถ้าคนมีน้ำใจนักกีฬาแล้ว จะสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ดังนั้น การแข่งขันกีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่จะพัฒนาบุคคลในชาติ ให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพสามารถนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นได้เป็นอย่างดี (จรูญถาวรจักร, 2542, หน้า 3)

การกีฬาเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งใหญ่ในการพัฒนาบุคลิกภาพองค์รวมของบุคคลอันประกอบด้วย ร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา การแข่งขันกีฬาเป็นเพียงมิตีย่อยของการกีฬาที่มุ่งเน้นความรัก ความสามัคคี ความเห็นอกเห็นใจ การให้อภัยซึ่งกันและกันรวมถึงการทำงานเป็นทีม (ถนอม อินทรกำเนิด, 2544, หน้า 11)

การกีฬาเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่ส่งเสริมพัฒนาคน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยช่วยให้ร่างกายแข็งแรง พละทานามัยสมบูรณ์ มีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์มั่นคง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สร้างความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย มีระเบียบวินัย เคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจ สร้างสรรค์สิ่งที่ดี ส่งผลต่อความเข้มแข็ง เป็นประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป (โกวิท เชื้ออมกลาง, 2546, หน้า 3)

การกีฬาเป็นกิจกรรมทางสังคมที่มีคุณค่าสูงต่อชีวิตของมนุษย์นอกจากช่วยพัฒนาสุขภาพกายแล้วยังได้รับการพัฒนาทางสุขภาพจิตอีก ยิ่งไปกว่านั้นกีฬายังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีในระหว่างบุคคล และระหว่างกลุ่มในองค์การอีกด้วย (บุญช่วย ศิริเกษ, 2542, หน้า 4)

กีฬาเป็นเรื่องของความสามารถในการใช้อวัยวะเพื่อการแก้ปัญหา และความสามารถ ที่ช่วยเพิ่มพูนทักษะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมนุษย์ให้รู้จัก ความสามัคคี การทำงานเป็นคณะเกิดการพัฒนาตนเองทางด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ (อัจฉรา ภาณุรัตน์, 2546, หน้า 4)

ความหมายของกีฬา

วาสนา คุณาภสิทธิ์ (2539, หน้า 33) กล่าวว่า กีฬาเป็นกิจกรรมการแข่งขันที่มีระบบระเบียบอย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้กำลังกายในระดับสูง หรือมีการใช้ทักษะทางกายให้สัมพันธ์กันอย่างยุ่งยาก สลับซับซ้อนของบุคคลผู้ซึ่งเข้าร่วมการแข่งขัน โดยได้รับการกระตุ้นจากแรงจูงใจที่เป็นทั้งความพอใจในการเล่นด้วยตนเอง รางวัลที่ได้รับจากการแข่งขัน และได้อธิบายลักษณะของการกีฬาไว้ ดังนี้ คือ

1. กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีระบบมีกติกาที่เป็นมาตรฐาน (กติกากการแข่งขันของประเทศหรือระหว่างประเทศ) ซึ่งได้รับการยอมรับทั่วไปแล้ว เช่น ประเภทของกีฬาต่าง ๆ ในการแข่งขันกีฬา โอลิมปิก การมีองค์หรือสโมสรกีฬาให้ความอุปถัมภ์แก่ทีมกีฬาขึ้นมา รวมทั้งการมีขนาดสนามจำนวนผู้เล่นและอยู่ในสภาวะที่เป็นมาตรฐาน

2. กีฬาเป็นกิจกรรมการแข่งขันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นของกีฬา เพราะ การแข่งขันเป็นวิถีทาง ที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดแต่ต้องเป็นไปตามกติกาสากลและอยู่ในสภาวะที่เป็นมาตรฐาน

3. กีฬาเป็นกิจกรรมที่รวมเอาทั้งแรงจูงใจภายใน(ความพอใจ)และแรงจูงใจภายนอก(รางวัล)เข้าไว้ด้วยกันหมายความว่าบุคคลที่เล่นกีฬาต้องมีความพอใจ เห็นคุณค่าของการกีฬานั้นก็จะเป็นกีฬานักกีฬาอาชีพที่เล่นกีฬาเพื่อเงินเพียงอย่างเดียวและไม่คำนึงถึงความเป็นกีฬาของตัวเองก็จะไม่เรียกว่าเป็นการเล่นกีฬาแต่เรียกว่าเป็นการทำงาน และในการเล่นกีฬา มีรางวัลภายนอกเกิดขึ้นตามมาได้ตามโอกาส เช่น สถานภาพ ค่ายกย่องสรรเสริญ ถ้วยรางวัล

บุญช่วย ศิริเกษ (2542, หน้า 4) กล่าวว่า การกีฬาเป็นกิจกรรมทางสังคมที่มีคุณค่าสูงต่อชีวิตของมนุษย์ นอกจากช่วยพัฒนาสุขภาพกายแล้วยังได้รับการพัฒนาทางสุขภาพจิตอีก และ ยิ่งไปกว่านั้นกีฬายังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ ความสามัคคีในระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่มในองค์การอีกด้วย งานกีฬานักศึกษาสถาบันราชภัฏ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมานานอย่างต่อเนื่องทุกปี จึงสร้างความผูกพันยึดเหนี่ยวระหว่างสถาบัน ได้เป็นอย่างดีตามมาด้วยความร่วมมือกันในกิจกรรมอื่น ๆ ตามภารกิจจนมีความก้าวหน้าและเป็นปึกแผ่นดังปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

ถนอม อินทรกำเนต (2544, หน้า 11) กล่าวว่า การกีฬาเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่ง ในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลอันประกอบด้วยร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การแข่งขันกีฬาเป็นเพียงมิติย่อยของการกีฬาที่มุ่งเน้นความรักความสามัคคีความเห็นอกเห็นใจ การให้อภัยซึ่งกันและกัน

จรรยา ถาวรจักร์ (2542, หน้า 3) กล่าวว่า กีฬาเป็นกิจกรรมหนึ่งของการพัฒนาคนให้ รู้จักยอมรับสภาพของการแข่งขัน ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ สังคมทุกวันนี้การแข่งขันเข้ามามีบทบาทมาก ในชีวิตประจำวัน ถ้าคนมีน้ำใจเป็นนักกีฬาแล้ว จะสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ดังนั้น การแข่งขันกีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่จะพัฒนาบุคคล ในชาติให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพสามารถนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นได้เป็นอย่างดี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา

ปัจจัยพื้นฐานสำคัญ ที่หน่วยงานหรือองค์กรเสนอตัวขอรับเป็นเจ้าของจัดการแข่งขันหรือได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแข่งขันต้องศึกษา เพื่อบริหารจัดการปัจจัยพื้นฐานนี้ให้มีความพร้อมที่สามารถจะดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา ให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ (คมสัน วงษ์ประดิษฐ์ และคณะ, 2552, หน้า 25-28) ลักษณะบทบาทหน้าที่ของปัจจัยแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางการเมือง (Political Factors)
2. ปัจจัยทางด้านบุคลากร (Personal Factors)
3. ปัจจัยทางด้านงบประมาณและผู้สนับสนุน (Budget and Sponsor Factors)
4. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี (Technology Factors)
5. ปัจจัยทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวก (Facility Factors)
6. ปัจจัยทางด้านสื่อมวลชน (Mass Communication Factors)

1. ปัจจัยทางการเมือง (Political Factors)

สถาบันทางการเมืองนับได้ว่าเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญมาก ในทางนิติบัญญัติและการบริหารประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านใดทั้งนี้เพราะสถาบันทางการเมืองมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกฎหมายรองรับนโยบายของรัฐบาลได้ พร้อมทั้งมีบทบาทในการแบ่งสรรเงินงบประมาณรายจ่ายแผ่นดินมาสนับสนุนกิจการต่าง ๆ ตามนโยบายเหล่านั้นกิจกรรมใดก็ตามที่บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดพยายามจะสร้างสรรค์ผลักดันโดยไม่อยู่ในนโยบายของรัฐบาล ไม่มีกฎหมายรองรับและไม่มีงบประมาณสนับสนุนแล้วย่อมจะประสบความยากลำบากแสนสาหัสที่จะผลักดันให้กิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของมันได้

2. ปัจจัยทางด้านบุคลากร (Personal Factors)

การจัดการแข่งขันกีฬาให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันมาทำหน้าที่บริหารจัดการในฝ่ายต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. บุคลากรทางด้านเทคนิค
2. บุคลากรทั่วไป

บุคลากรทางด้านเทคนิคควรเป็นบุคลากรที่มีความรู้หรือมีวิชาชีพทางด้านพลศึกษาและการกีฬาเพื่อทำหน้าที่ดังนี้ เป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา เป็นคณะกรรมการฝ่ายเทคนิคกีฬา เป็นประธานอนุกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิด เป็นอนุกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิด เป็นกรรมการผู้ตัดสิน เป็นเจ้าหน้าที่สนามและอุปกรณ์การแข่งขัน เป็นต้น บุคลากรทั่วไปเป็นบุคลากรที่มีความรู้ในการบริหารและการจัดการเฉพาะด้านซึ่ง ไม่จำเป็นต้องมีวิชาชีพทางด้านพลศึกษาและกีฬาโดยตรงเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันในฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้ ฝ่ายที่พัก ฝ่ายอาหารและสุขาภิบาล ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายต้อนรับ ฝ่ายแพทย์และพยาบาล ฝ่ายการเงินและงบประมาณ ฝ่ายธุรกิจสิทธิประโยชน์ ฝ่ายรายงานผลและสถิติ ฝ่ายยานพาหนะ และฝ่ายประเมินผล เป็นต้น

ทั้งนี้บุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม นับว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาทุกระดับ (ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ) การจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละระดับนั้นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเป็นจำนวนมาก โดยที่ทุกคนทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การประสานงานเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมากเพราะจะช่วยให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัจจัยทางด้านงบประมาณและผู้สนับสนุน (Budget and Sponsor Factors)

การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องคิดค่าใช้จ่าย หรืองบประมาณที่คิดว่าจะใช้ในการดำเนินการทั้งหมดเป็นจำนวนเงินเท่าไร เป็นการประมาณการ ที่ต้องอาศัยข้อมูลที่เป็นจริงว่าจะใช้จ่ายในส่วนใดบ้าง เช่น งบประมาณที่ต้องใช้สร้างสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ สนามกีฬา อุปกรณ์การแข่งขัน อุปกรณ์เทคนิค ระบบการสื่อสารและเทคโนโลยีที่จะนำ เข้ามาช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬา ค่าการบริหารอื่น ๆ และสำรองจ่ายเผื่อกรณีฉุกเฉิน เป็นต้น โดยคิดวางแผนต่อไปว่าจะได้งบประมาณเหล่านี้มาจากแหล่งเงินทุนใดบ้าง ต้องคิดเตรียมการอย่างมีระบบ

4. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี (Technology Factors)

การจัดการแข่งขันกีฬาเป็นสถานการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีคนจำนวนมากเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักกีฬา เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ผู้ชม สื่อมวลชน ระบบสื่อสาร รวมไปถึงการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า มีผู้ชมเข้าชมการแข่งขันและติดตามชมการแข่งขันจำนวนมากทางสื่อมวลชนแขนง

ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งได้รับชมการรวบรวมเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขันแก่ผู้ชมในรูปแบบต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยี มีบทบาทสำคัญมากในการจัดการแข่งขันกีฬาในปัจจุบันทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเตรียมการก่อน การแข่งขัน ขณะแข่งขันและเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน

5. ปัจจัยทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวก (Facility Factors)

เครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬา นับได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ฝ่ายจัดการแข่งขันจะต้องเตรียมและจัดทำให้ได้มาตรฐาน การจัดการเรื่องเครื่องอำนวยความสะดวก เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการแข่งขันถ้าเป็นไปได้เจ้าภาพหรือฝ่ายจัดการแข่งขันควรพิจารณาเลือกสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ให้อยู่ในบริเวณใกล้กัน เช่น สนามแข่งขัน สนามฝึกซ้อมกับที่พักควรอยู่ในบริเวณเดียวกันจะสะดวกต่อการเดินทางของนักกีฬาในการไปทำการแข่งขันและฝึกซ้อมนอกจากนั้นควรเลือกสนามแข่งขันที่อยู่ในชุมชน เพื่อสะดวกต่อการเดินทางของผู้ชมกีฬาด้วย

6. ปัจจัยทางด้านสื่อมวลชน (Mass Communication Factors)

สื่อมวลชน เป็นผู้มีความสำคัญมากในการจัดการแข่งขันกีฬา ในแง่ของการเผยแพร่ข่าวสาร รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการแข่งขันกีฬา โดยมีบทบาท ดังนี้

1. การแถลงข่าวการแข่งขันกีฬาเพื่อนำเสนอให้ประชาชนได้ทราบ
2. การนำเสนอกิจกรรมในพิธีเปิด-ปิด การแข่งขันกีฬา
3. การรายงานผลการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ
4. การนำเสนอโปรแกรมการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ
5. การนำเสนอเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการแข่งขันกีฬา

หลักการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไปและแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานและการจัดการแข่งขันกีฬา

พิทักษ์ พลจันทร์ (2539, อ้างอิงจาก สัมพันธ์ สัจจะเดชและคณะ, 2552, หน้า 10-11) ได้แบ่งวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการ เป็นการตั้งวัตถุประสงค์ของโครงการว่าจะทำอะไร เมื่อไร ด้วยวิธีการอย่างไร และหาผู้รับผิดชอบ เตรียมงบประมาณ การเตรียมการประกอบด้วย

- 1.1 การวางนโยบาย อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นผลดีต่อเยาวชนทั่วไป
- 1.2 จัดเตรียมการออกประกาศกำหนด ข้อบังคับ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
- 1.3 กำหนดคุณสมบัตินักกีฬา ประเภทกีฬา วันรับสมัคร และวันจัดการแข่งขัน
- 1.4 กำหนดระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดที่จัดให้มีการแข่งขัน

1.5 ประสาน ควบคุม ดูแลโดยทั่วไปเกี่ยวกับการเตรียมงานของแต่ละฝ่าย

1.6 การติดต่อประสานงาน ตลอดจนการขอรับการสนับสนุนในการเตรียมงาน การแข่งขันจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งภาคเอกชนด้วย

2. ขั้นตอนการดำเนินการประกอบไปด้วย

2.1 ฝ่ายพิธีการ ตรวจสอบความพร้อมในการเตรียมการของฝ่ายโดยการประสานงานกับ คณะกรรมการจัดการแข่งขันอย่างใกล้ชิด การกำหนดพิธีการเปิด – ปิดการแข่งขัน พิธีการต่าง ๆ เช่น การมอบเหรียญรางวัล เป็นต้น

2.2 ฝ่ายสนามและอุปกรณ์ ตรวจสอบความพร้อมในการจัดเตรียมสนามสำหรับ ใช้ ฝึกซ้อมและใช้แข่งขันกีฬายาวชน อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันทุกชนิดต้องมีอย่างเพียงพอตามความต้องการ

2.3 ฝ่ายแพทย์และพยาบาล ตรวจสอบความพร้อมในการเตรียมจัดหาจัดซื้อเวชภัณฑ์ที่ จำเป็นติดต่อบริษัทที่อยูใกล้ในกรณีมีความจำเป็นฉุกเฉินเตรียมแพทย์และพยาบาลประจำสนามแข่ง

2.4 ฝ่ายที่พักและอาหาร ตรวจสอบการเตรียมการหาที่พักนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ให้มี อย่างเพียงพอและมีความสะดวกสบายพอสมควร ประสานงานเรื่องความปลอดภัยใน สถานที่พักถ้า เป็นไปได้ที่พักรออยู่ใกล้สนามแข่งขัน การเตรียมเรื่องอาหารของเจ้าหน้าที่และนักกีฬาให้มีความสะอาด

2.5 ฝ่ายขนส่ง ตรวจสอบความพร้อมในเรื่องเกี่ยวกับการจัดหาจัดเตรียมรถยนต์ ที่ใช้ สำหรับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ไปทำการแข่งขันและกลับที่พัก

2.6 ฝ่ายปฐมพยาบาลและนำเลี้ยง ตรวจสอบการวางแผนการต้อนรับบุคคลสำคัญต่าง ๆ การ จัด เจ้าหน้าที่ในการต้อนรับประธานในพิธี จัดเตรียมเครื่องดื่มสำหรับแขกผู้มีเกียรติที่มาร่วมงาน จัดเตรียมน้ำดื่ม สำหรับนักกีฬาที่ทำการฝึกซ้อมและทำการแข่งขัน

2.7 ฝ่ายรักษาความสะอาดและจราจร ตรวจสอบความพร้อมตามหน้าที่กำหนดไว้ ประสานงานกับสถานีตำรวจในการจัดอัตรากำลังประจำในสนามกีฬาปลະบริเวณที่พักจัดการเกี่ยวกับการจราจรบนถนนในการขนส่งนักกีฬา

2.8 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ตรวจสอบการวางแผนการโฆษณาการติดต่อสื่อสารกับสื่อมวลชน ทุกแขนงจัดเตรียมเครื่องมือสื่อสารและโสตทัศนูปกรณ์ รวมทั้งการติดตั้งโทรศัพท์ให้เพียงพอเป็นศูนย์กลาง ในการรายงานผลการแข่งขัน

2.9 ฝ่ายการเงิน ตรวจสอบเรื่องการกำหนดประมาณค่าใช้จ่ายของฝ่ายต่าง ๆ การ จัดหาเงินเพิ่มเติมจากภาคเอกชนเพื่อสนับสนุน

2.10 ฝ่ายจัดการแข่งขัน ตรวจสอบความพร้อมต่าง ๆ เช่นกำหนดโปรแกรม การ ฝึกซ้อมและโปรแกรมการแข่งขัน การจัดทำสูติบัตรการแข่งขัน การรายงานผลการแข่งขันประจำวันการ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

2.11 ฝ่ายกรรมการผู้ตัดสิน ตรวจสอบความพร้อมในการจัดเตรียมการด้านกรรมการตัดสิน และเจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬาทุกชนิด การออกหนังสือเชิญปฏิบัติหน้าที่ การจัดเตรียมรางวัลสำหรับกรรมการผู้ตัดสิน

3. ขั้นสรุปประเมินผล หมายถึง การนำเอาผลที่ได้รับมาจากหน่วยงานในหน่วยงาน ต่าง ๆ มาประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อดูว่าผลงานที่ได้กระทำไปแล้ว ได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด

หลักการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง การจัดการแข่งขันที่ประหยัดทั้งปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากสื่อมวลชนและจากประชาชน มีการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ และอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการแข่งขัน มีความสุข บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน และบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการแข่งขันกีฬา ตามปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาที่แท้จริง (น้อม สังข์ทอง ,2543 อ้างอิงจาก สัมพันธ์ สีจจะเดชและคณะ, 2552, หน้า 12-16) ขั้นตอนในการ ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขัน
2. ขั้นการดำเนินการจัดการแข่งขัน
3. ขั้นสรุปผลประเมินผล

1. ขั้นการวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขัน

การรวมตัวกันทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยการวางแผนเป็นอันดับแรกสุด

ความหมายของการวางแผน

การวางแผน (Planning) คือการเตรียมการหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ทำให้ผู้บริหาร มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานหรือทำอะไรบางอย่างในอนาคต (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2538, หน้า 80) การวางแผนจึงเป็นเรื่องของการตัดสินใจในปัจจุบันที่มีผลต่ออนาคตในเรื่องที่เกี่ยวข้อง สิ่งต่อไปนี้

จะทำอะไร	=	ระบุงานที่จะต้องทำ
ทำทำไม	=	ระบุวัตถุประสงค์
ทำเมื่อไร	=	ระบุระยะเวลาของการปฏิบัติงานที่จะทำ
ทำอย่างไร	=	ระบุวิธีการปฏิบัติ ขั้นตอนของการทำงาน
จะให้ใครทำ	=	ระบุผู้รับผิดชอบ ผู้ร่วมงาน
จะทำที่ไหน	=	ระบุสถานที่ที่จะทำ
จะใช้งบประมาณเท่าไร	=	ระบุงบประมาณที่ใช้จ่ายในการทำงาน

การทำกิจกรรมถ้าได้เตรียมการตามขั้นตอนที่กล่าวแล้วข้างต้น ก็จะทำให้การทำกิจกรรมนั้น บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างประหยัด ทั้งเวลา งบประมาณ กำลังแรงงานหรือ ที่เรียกว่า

ประหยัดทรัพยากรในการบริหาร สรุปได้ว่า “การวางแผนก็คือ กระบวนการต่าง ๆ ที่ทำขั้นตอนวิธีการดำเนินงานในปัจจุบันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต”

ความหมายของการวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬา

การวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬา หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่องค์กร หรือ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ได้ตัดสินใจไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา มีการพิจารณาปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา และกำหนดวิธีการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการแข่งขันอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้ การดำเนินการจัดการแข่งขันบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันและบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการแข่งขันกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ บริสุทธิ์ยุติธรรม

ความสำคัญของการวางแผนการจัดการแข่งขัน

การจัดการแข่งขันทุกระดับจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายได้ หากมีการวางแผนเตรียมการไว้เป็นอย่างดี เช่น ได้กำหนดกิจกรรม กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร กำหนดแนวทางปฏิบัติงาน และการจัดเตรียมปัจจัยพื้นฐานหรือทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในหารดำเนินการจัดการแข่งขัน การวางแผนจะอำนวยความสะดวกนี้ให้กับคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาดังนี้

1. ทำให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการแข่งขันชัดเจน หลังจากการจัด วางแผนการจัดการแข่งขันเสร็จเรียบร้อย ทำให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการแข่งขันว่าต้องการอะไร มาตรฐานของการแข่งขันระดับใด จึงจะ จัดงาน จัดคน จัดเงิน จัดวัสดุอุปกรณ์และปัจจัยพื้นฐานอื่น ๆ ได้เหมาะสมและช่วยให้การปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬามีประสิทธิภาพ

2. ช่วยให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ทำงานประสานสัมพันธ์กัน รวมทั้งลดการทำงานที่ซ้ำซ้อน

3. ช่วยให้เกิดการประหยัดงบประมาณ การจัดการแข่งขันที่ปฏิบัติไปตามแผนงานที่วางไว้ ย่อมก่อให้เกิดการประหยัดทั้งเงินทุนและเวลา

4. ช่วยให้การตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติกิจกรรมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขั้นตอนในการวางแผนจัดการแข่งขัน

การจัดเตรียมการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้ง คณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องมีการวางแผนเตรียมการล่วงหน้าอย่างดีทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันมหกรรมกีฬา หรือกีฬาเฉพาะอย่าง เพราะอาจจะส่งผลถึงชื่อเสียงของผู้ที่เป็นเจ้าภาพด้วย สิ่งที่ต้องดำเนินการในการวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขันเพื่อให้การจัดการแข่งขันประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ หรือเกิดปัญหาข้อบกพร่องน้อยที่สุด ควรดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการแข่งขัน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่จะต้องศึกษาในภาพรวม ทั้งความเป็นไปได้ในการจัดการแข่งขัน ซึ่งมีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

1.1. จุดประสงค์และเป้าหมายการจัดการแข่งขันมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายอย่างไร เพื่ออะไร มากน้อยเท่าไร

1.2. ศึกษาภูมิหลัง หมายความว่า ในอดีตเคยทำการจัดการแข่งขันกีฬารายการใด ประเภทใดหรือระดับใดบ้าง เช่น การจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬา หรือกีฬาเฉพาะอย่างระดับท้องถิ่น ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เพื่อศึกษาจุดดี จุดอ่อน และป้องกันมิให้ประวัติศาสตร์ ซ้ำรอย

1.3. สำรวจความร่วมมือจากประชาชน เสียงสะท้อนจากสื่อมวลชน ว่าสนใจและให้ความร่วมมือหรือไม่

1.4. องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุนหรือไม่เพียงใด

1.5. ชนิดและประเภทกีฬาที่จัดการแข่งขัน หมายถึง จะจัดแข่งขันกีฬาที่ชนิด กีฬาประเภท และคาดว่าจะมีทีมสมัครเข้าแข่งขันมากน้อยเท่าไร

1.6. วันเวลาที่ทำการแข่งขัน ควรพิจารณาว่าช่วงเวลาใดที่เหมาะสมที่สุด โดยคำนึงถึงความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวก

1.7. สถานที่จัดการแข่งขัน ควรพิจารณาความพร้อมของสนามแข่งขัน มีความพร้อมมากน้อยเพียงใดที่จะอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขัน หรือสนามมีเพียงพอและได้มาตรฐานหรือไม่

1.8. กรรมการผู้ตัดสิน ควรพิจารณาว่ากรรมการผู้ตัดสินมีความสามารถเหมาะสมกับระดับของการจัดการแข่งขัน มีเพียงพอหรือไม่ ถ้าไม่เพียงพอจะหาได้จากที่ใด

1.9. รางวัล ควรพิจารณารางวัลที่มอบให้แก่ทีมชนะเลิศเป็นถ้วยรางวัล เงินรางวัลหรือให้เป็นวุฒิปัตร์และแหล่งรางวัลจะได้จากที่ใด

1.10. การจับบุคลากรเข้าปฏิบัติหน้าที่ การจัดการแข่งขันจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม คือบุคลากรทางด้านเทคนิคและบุคลากรทั่วไปที่มีความรู้ความสามารถร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมคิดและร่วมทำของทุกฝ่ายจึงจะเกิดผลดังกล่าว โดยพิจารณาว่าบุคลากรเหล่านี้จะสรรหามาได้จากที่ใดบ้าง และจะจ้องใช้บุคลากรจำนวนเท่าไร โดยหาข้อมูลจากการแข่งกีฬาในรายการอื่นที่เคยจัดมาในอดีตมาเปรียบเทียบได้ส่วนหนึ่ง

1.1 1 .

เทคโนโลยี โดยพิจารณาว่าจะใช้เทคโนโลยีอะไรบ้างที่จะนำมาใช้ในการจัดการแข่งขันเพื่อทำให้การจัดการแข่งขันมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ และพิจารณาต่อไปว่าจะหาแหล่งเทคโนโลยีเหล่านี้มาจากแหล่งใดได้บ้าง ขอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นหรือจัดซื้อ

1.12. ด้านงบประมาณ งบประมาณนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากปัจจัยหนึ่งในการทำงานการจัดการแข่งขันต้องคิดคำนวณว่าจะต้องใช้งบประมาณมากน้อยเท่าไร และจะได้งบประมาณจากแหล่งใดบ้าง มาสนับสนุนการจัดการแข่งขัน

2. ขั้นตอนการจัดทำโครงการแข่งขัน

การจัดทำโครงการจัดการแข่งขันกีฬา ไม่ว่าจะเป็นการจัดการแข่งขันระดับใด หรือว่าเป็นการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬา หรือกีฬาเฉพาะอย่าง หลังจากที่ได้พิจารณาความเป็นไปได้ของการจัดการแข่งขันในขั้นตอนที่ 1 แล้ว ก็จะได้ข้อมูลส่วนหนึ่งในการตัดสินใจว่าจะจัดการแข่งขันหรือไม่ หากตัดสินใจว่าต้องจัดการแข่งขัน ขั้นตอนต่อไปคือ การจัดทำโครงการจัดการแข่งขัน เพื่อนำเสนอให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน หรือองค์กรได้พิจารณาและอนุมัติโครงการต่อไปอีกทั้งยังเป็นเอกสารข้อมูลที่น่าไปชี้แจงเพื่อประกอบในการพิจารณา เพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ และผู้ให้การสนับสนุนการจัดการแข่งขันทราบเป็นเบื้องต้น การจัดทำโครงการจัดการแข่งขัน จะมอบให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทราบข้อมูลในขั้นศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการแข่งขัน เป็นผู้จัดทำเมื่อได้จัดทำแล้ว ก่อนที่จะนำเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณา ควรจะได้มีการปรึกษาหารือเพื่อถ่วงถ่วงโครงการอีกครั้ง เพื่อความรอบคอบในการจัดทำโครงการ

การจัดการแข่งขันกีฬา แม้ว่าผู้จัดหรือผู้ที่เป็นเจ้าภาพการแข่งขันจะมีการวางแผนเตรียมการดีเพียงใดก็ตาม แต่บางครั้งการปฏิบัติงานของฝ่ายต่าง ๆ อาจจะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ อาจจะเป็นเนื่องจากสาเหตุความบกพร่องหลาย ๆ อย่างทั้งที่เจตนาและไม่เจตนา ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการจัดการแข่งขันแต่ละครั้งแต่ละรายการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพในขั้นดำเนินการแข่งขัน ผู้ดำเนินการแข่งขันหรือผู้ที่ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ก็ควรจะทำในสิ่งต่อไปนี้

1. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายการตัดสินและอนุกรรมการจัดการแข่งขันฝ่าย อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬาตามโปรแกรมดำเนินไปโดย มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพหรือปัญหาอุปสรรคอะไรเกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขหรือให้ความช่วยเหลือได้ทันทีทันใด

2. การควบคุมการแข่งขัน ก็คือ การตรวจสอบ เหยี่ยางวัล และจำนวนนักกีฬา ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

3. **ขั้นสรุปผลประเมินผล** ขั้นสรุปประเมินผล หมายถึง การนำเอาผลที่ได้รับมาจากหน่วยงานในหน่วยงานต่าง ๆ มาประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อดูว่าผลงานที่ได้กระทำไปแล้ว ได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด

การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Interscholastic Athletic Program)

ละเมียด ทรุฑพิพัฒน์ (2529, หน้า 73) กล่าวว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน หมายถึง การสนับสนุนหรือเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความพร้อมหรือ มีความสามารถ

เด่นในกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งได้แข่งขันกับนักเรียนอีกโรงเรียนหนึ่งหรือ หลาย ๆ โรงเรียนซึ่งอยู่ในระดับเดียวกัน ภายใต้การจัดและการดำเนินการแข่งขันที่ถูกต้องหลักการและวิธีการ

พัคเก็ต (Puckett, 1976, p. 20) ได้เสนอว่าการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายนอกแตกต่างจากโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนหลาย ๆ ด้าน ดังต่อไปนี้

1. มีโรงเรียนอื่น ๆ มาร่วมในการแข่งขันด้วย
2. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันเป็นครั้งคราว
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแข่งขันเป็นจำนวนน้อย
4. ระดับการแข่งขันสูงกว่าการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

จากความหมายดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน หมายถึง การจัดการกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน เป็นการสนับสนุนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบปะกับนักเรียนสถาบันอื่น ๆ ที่มีความสามารถทางการกีฬาทัดเทียมกันและการแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน เป็นองค์ประกอบหนึ่งของแผนการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนซึ่งโครงการจะสำเร็จลุล่วงไปได้นั้น ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายครูทุกคนในโรงเรียนจะต้องชี้แจงนโยบายของ การแข่งขัน ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและอื่น ๆ เพื่อให้การแข่งขันดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์

จุดมุ่งหมายของการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2529, หน้า 74) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดโครงการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนไว้สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะและส่งเสริมความสามารถเด่นของนักเรียนที่มีต่อกีฬาแต่ละประเภท
2. เพื่อพัฒนาสุขภาพทั่ว ๆ ไป และสมรรถภาพทางกายของนักเรียน
3. เพื่อสร้างความเข้าใจและมิตรภาพอันดีต่อกัน
4. เพื่อเสริมสร้างให้มีความสามัคคี ความรับผิดชอบ ตลอดจนความรักโรงเรียนของตน
5. เพื่อพัฒนาสติปัญญาและความเชื่อมั่นในตนเอง

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2524, หน้า 20) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการจัดโครงการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน มีดังนี้

1. เพื่อพัฒนาสติปัญญาและความเชื่อมั่นในตนเอง
2. เพื่อพัฒนาสุขภาพทั่ว ๆ ไป และสมรรถภาพทางกายของนักเรียน
3. เพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการกีฬาในสถานการณ์ที่แท้จริง
4. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในกีฬาแต่ละประเภท
5. เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันและสร้างมิตรภาพ

จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า การจัดการโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการพลศึกษาของโรงเรียนที่สำคัญ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความรู้

และประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้นอีก โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความสามารถดีเด่นของโรงเรียนอยู่แล้วมีโอกาสพัฒนาความสามารถและประสบการณ์ของตนเองให้สูงขึ้นอีกด้วยการแข่งขันกีฬากับนักเรียนในโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถเท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกันและในขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสปลูกฝังคุณลักษณะอื่น ๆ ประจำตัว การมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความรักหมู่คณะ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบและอื่น ๆ ในสถานการณ์ ที่ท้าทายควบคู่กันไปด้วย

ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2529, หน้า 75) กล่าวว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ควรยึดหลัก

1. จะต้องระลึกละเอียดว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการสอน พลศึกษาในโรงเรียน ที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
2. ต้องเข้มงวดกวดขันให้ทุกฝ่ายที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามระเบียบที่วางไว้อย่างเคร่งครัด และไม่ใช่กีฬาเป็นเครื่องมือในการหาชื่อเสียง ผลประโยชน์หรือความดีความชอบ
3. มุ่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และความสามัคคีระหว่างนักเรียนแต่ละโรงเรียน เป็นสำคัญ
4. ผู้จัดโครงการ คณะกรรมการ หรือผู้ควบคุมดูแลนักกีฬาจะต้องมีความยุติธรรมและ มีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนทุกคน
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมมือกันจัดงานโดยการเป็นผู้เข้าร่วมแข่งขัน หรือ เป็น คณะกรรมการนักเรียนในการจัด
6. ควรคำนึงถึงหลักสวัสดิภาพและสุขภาพของนักเรียนเป็นสำคัญด้วย
7. มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินผลด้วยทุกครั้ง

จรรยา แก่นวงศ์คำ (2524, หน้า 22) กล่าวว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ควรยึดหลักดังนี้

1. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
2. ประเภทกีฬาที่แข่งขัน ควรเลือกกีฬาที่มีประโยชน์จริง ๆ
3. มีคณะกรรมการหรือผู้ควบคุมดูแลนักกีฬาและการจัดโครงการ
4. ควรคำนึงถึงหลักสวัสดิภาพและสุขภาพด้วย
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมมือกันจัดงาน
6. มุ่งส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และความสามัคคีระหว่างนักเรียนแต่ละโรงเรียน

จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนเป็นการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีความคุ้นเคยกัน มีความเข้าใจกันและ สนับสนุนกันและการแข่งขันก็มุ่งที่การเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีและความสนุกสนานร่วมกันมากกว่าอย่างอื่นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันจึงมักไม่ค่อยมี หรือถ้ามีขึ้นก็น้อยสามารถ ที่จะแก้ไขให้ลุล่วงไปด้วยดีโดยง่าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีม และหัวหน้าทีมต่างมีความเห็นตรงกันว่ากีฬามหาวิทยาลัยของวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน ผู้จัดการทีมมีความเห็นตรงกันว่า มีปัญหาด้านงบประมาณ บุคลากรมาก ส่วนปัญหาอื่น ๆ พบว่ามีน้อย

เบญจวรรณ วงศ์สุวรรณ (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการอำนวยการกีฬาเขต 30 คน คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขต 170 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 87 ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ที่เป็นปัญหามาก คือ การประสานงานของกรรมการฝ่ายต่าง ๆ งบประมาณในการจัดการแข่งขันไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับจากองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยและจังหวัดล่าช้า ทำให้ มีปัญหาในการเตรียมงานต่าง ๆ การเบิกจ่ายมีขั้นตอนมากเกินไป เบี้ยเลี้ยงนักกีฬาที่ได้รับ ไม่เพียงพอกับรายจ่าย สถานที่พักและอุปกรณ์เครื่องนอนมีจำนวนไม่พอ สนามแข่งขันมี อากาศบริเวณและที่นั่งดูกีฬาไม่เพียงพอต่อคนชม

ปรียธิดา สมจิตร (2535) ได้ทำการศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาชาวดอยครั้งที่ 5 พุทธศักราช 2534 ปัญหาต่าง ๆ ที่พบมีดังนี้

1. ด้านอุปกรณ์กีฬา และสนามแข่งขัน คุณภาพของอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐานขาดความสะอาดในการเข้าฝึกซ้อมและอุปกรณ์กีฬาที่ใช้มีไม่ครบ
2. ด้านผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัดผู้บริหารไม่เข้าใจลักษณะการบริหาร
3. ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขัน ไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันได้เท่าที่ควร
4. ด้านผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม ขาดอุปกรณ์และสนามในการฝึกของผู้ฝึกสอนในจังหวัด
5. ด้านนักกีฬาขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง และขาดทุนทรัพย์สนับสนุนทั้งนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม และผู้จัดดำเนินการแข่งขัน มีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอนและผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด

6. ด้านงบประมาณส่วนใหญ่ได้มาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และของแต่ละจังหวัดแต่ไม่เพียงพอ

7. ความนิยมของประชาชน ส่วนใหญ่นิยมกีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล ตะกร้อและกรีฑา สิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไขโดยเร็ว คือ ด้านงบประมาณลดลงมาเป็นอุปกรณ์กีฬาและสนามผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีมการจัดและดำเนินการแข่งขันและผู้จัดและดำเนินการแข่งขัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวงการกีฬาแห่งประเทศไทย คือ ขาดการสนับสนุนอย่างแท้จริง

ปรีชา พงษ์เพ็ง (2536) ศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นคณะกรรมการ 18 ฝ่ายและคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬา จำนวน 123 คน ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือการวิจัย ดำเนินการวิจัยโดยการส่งแบบสอบถาม ให้กลุ่มตัวอย่างประชากรตอบ และทำการสัมภาษณ์คณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน จำนวน 5 คน หลังจากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสรุปผลการสัมภาษณ์ออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ในรูปความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการ 18 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬามีความคิดเห็นตรงกันว่า การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นส่วนมากคณะกรรมการ 18 ฝ่ายและคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา 23 ชนิดกีฬา มีความคิดเห็นว่าการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีปัญหามากในด้านจัดสรรงบประมาณล่าช้า บุคลากร ไม่มีเวลาพอที่จะปฏิบัติงาน ได้อย่างเต็มที่ ขาดสถานที่ประสานงานและยานพาหนะในการดำเนินการวางแผน กรรมการไม่ได้ศึกษาความพร้อมของทรัพยากรในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและไม่มีการประเมินผลการทำงานในระหว่างการดำเนินการเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนงานและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนปัญหาด้านการจัดการและปฏิบัติการพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

วินิตย์ จันทรมนตรี (2536) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14 พ.ศ. 2535 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬาจำนวน 246 คน ผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีมจำนวน 99 คน และผู้บริหาร จำนวน 40 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านผู้บริหาร ไม่จัดสรรงบประมาณในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้เพียงพอและผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญและกำลังใจนักกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันทุกโอกาส
2. ด้านผู้ฝึกสอนหรือผู้ควบคุมทีมขาดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
3. ด้านตัวนักกีฬาขาดทุนทรัพย์สนับสนุนและขาดการเก็บตัวก่อนแข่งขัน

4. ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันไม่สามารถจัดการประชาสัมพันธ์ได้เท่าที่ควรประชาชนไม่เข้าใจกติกาและวิธีการตัดสินกีฬาคนพิการ

5. ด้านอุปกรณ์และสนามแข่งขัน อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมกับอุปกรณ์ที่ใช้แข่งขันคุณภาพต่างกันมาก

6. ด้านอาหารและน้ำอุปโภคบริโภค มีปัญหาน้อย

7. ด้านที่พักและห้องสุขาที่พักกับห้องสุขาอยู่ห่าง การไปใช้บริการไม่สะดวก

8. ด้านการเดินทางโรงเรียนหรือหน่วยงานไม่มียานพาหนะในการรับ - ส่งนักกีฬาเป็นของตนเอง นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ขาดความสะดวกรวดเร็วในการเดินทางจากภูมิลำเนาถึงจังหวัดชัยภูมิ

9. ด้านการรักษาพยาบาล โรงเรียนหรือหน่วยงานขาดแพทย์พยาบาลประจำทีมและขาดแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจกลุ่มความพิการของนักกีฬาโดยเฉพาะ

ภาวดี รามสิทธิ์ (2538) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันพยาบาล ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2537 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกรรมการกีฬาสถาบันพยาบาล จำนวน 27 คน กรรมการจัดการแข่งขัน จำนวน 56 คน นักกีฬา จำนวน 487 คน ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีม จำนวน 51 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 621 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันพยาบาลมีความเหมาะสม

2. ด้านงบประมาณ ควรให้เงินงบประมาณแต่ละสถาบันมากขึ้น และมีการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

3. ด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการแข่งขันมีความเหมาะสมและเพียงพอ

4. ด้านสถานที่มีข้อที่ควรปรับปรุง คือความเพียงพอและความสะอาดของห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องน้ำ บริเวณสถานที่ที่ใช้จัดการแข่งขันและสถานที่ฝึกซ้อมในส่วนอื่นมีความเหมาะสมดีแล้ว

5. ด้านรางวัลการแข่งขัน โดยรวมมีความเหมาะสม

6. ด้านการประสานงานมีข้อควรปรับปรุง คือ การประสานงานระหว่างสถาบันระหว่างคณะกรรมการกีฬาสถาบันกับผู้ตัดสินกีฬาแต่ละประเภท ระหว่างคณะกรรมการฝ่ายกีฬาของสถาบันเจ้าภาพกับคณะกรรมการฝ่ายกีฬาของสถาบันสมาชิก

7. ด้านการประชาสัมพันธ์ควรเพิ่มปริมาณของการประชาสัมพันธ์ต่อสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการแจกจ่ายผลสรุปการแข่งขันในแต่ละวัน

8. ด้านพิธีกร โดยรวมมีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว

9. ด้านสวัสดิการ ควรปรับปรุงด้านความสะอาดความเพียงพอและความเหมาะสมของการจัดบริการน้ำดื่มประจำสนามแข่งขัน

10. ด้านบริหารที่มีปัญหา คือไม่มีผู้มีความชำนาญเกี่ยวกับการกีฬาอยู่ในคณะกรรมการ กีฬาสถาบัน และข้อมูลจากการประเมินผลการแข่งขันที่ผ่านมาไม่มีความสมบูรณ์

สิริชัย มะกรูดทอง (2540) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬา กองทัพอากาศครั้งที่ 31 พุทธศักราช 2540 การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬากองทัพอากาศครั้งที่ 31 พุทธศักราช 2540 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการ การจัดการแข่งขัน จำนวน 43 คน ผู้ควบคุมทีมหรือผู้ฝึกสอน จำนวน 70 คน และนักกีฬา จำนวน 370 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการจัดเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ พบว่ามีปัญหามากที่สุด คือ เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างบุคลากรในแต่ละกองทัพอากาศ และเพื่อปลูกฝังให้บุคลากรในกองทัพอากาศมีระเบียบวินัยมากยิ่งขึ้นรู้จักสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

2. ด้านงบประมาณ งบประมาณในการจัดการแข่งขันน้อยเกินไป

3. ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันบุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่สามารถจัดการแข่งขันได้เต็มที่ เพราะงานในหน้าที่อื่น ๆ มีมากและระยะเวลาทำการแข่งขันมีน้อย ทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาบางประเภทได้ไม่เหมาะสม

4. ด้านพิธีกร บริเวณสถานที่ในพิธีเปิด - ปิดไม่สะอาดเท่าที่ควร และเจ้าหน้าที่ ฝ่ายต้อนรับในพิธีเปิด - ปิด มีน้อยและไม่เข้าใจลักษณะงาน

5. ด้านประชาสัมพันธ์ หน่วยประชาสัมพันธ์ไม่มีการประสานงานที่ดีกับแผนกอื่น ๆ และการวางแผนงาน และเตรียมการด้านประชาสัมพันธ์ไม่รัดกุมด้านสนามแข่งขันและอุปกรณ์สนามแข่งขันกีฬา บางประเภทอยู่ห่างไกลจากที่พักมากเกินไป

6. ด้านการรักษาพยาบาล กีฬาแต่ละประเภทของกองทัพอากาศแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่พยาบาล ประจำทีมจากแผนกกีฬาแต่ละประเภทของกองทัพอากาศ การติดต่อและประสานงานกับโรงพยาบาล เมื่อส่งผู้เจ็บป่วยเข้ารับการรักษาพยาบาล

7. ด้านที่พักและอาหาร สถานที่ที่ที่พักมีการบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ไม่เพียงพอและห้องพักนักกีฬาคับแคบ อากาศถ่ายเทไม่สะดวก

วิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยการศึกษารูปแบบพื้นฐานและหลักวิชาการเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีปัญหาอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาและตัวอย่างการจัดการแข่งขันกีฬาของสถาบันอื่น ๆ นำมาสร้างเป็นรูปแบบจำลองการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เหมาะสม โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยโครงสร้าง 6 ด้าน คือ ด้านปรัชญาของการจัดการ

แข่งขันกีฬา ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านองค์กรการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการแข่งขันกีฬาด้านการประเมินผลการแข่งขันกีฬา โดยรูปแบบการจัดการแข่งขันแต่ละด้านมีดังนี้

1. การจัดการแข่งขันควรกำหนดปรัชญาโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านกีฬาส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความสามารถสูงสุดทางด้านกีฬาและส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย

2. นโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ควรมุ่งเน้นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับ การพัฒนาทาง ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และด้านสังคม ให้นักศึกษาแสดงความสามารถในการเล่นกีฬา

3. การจัดการแข่งขันควรมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และพละนาามัย ของ นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วม การแข่งขัน กีฬา

4. การจัดองค์กรการแข่งขันกีฬาประกอบด้วย 8 กลุ่ม ดังนี้ คือกลุ่มกิจกรรมกีฬากลุ่ม กำหนดการ กลุ่มรางวัลที่จัดในการแข่งขัน กลุ่มจัดบันทึกข้อมูลสถิติการแข่งขัน กลุ่มวางระเบียบคุณสมบัติ นักกีฬา กลุ่มตรวจสุขภาพ กลุ่มงบประมาณ กลุ่มประชาสัมพันธ์

5. วิธีจัดการแข่งขัน จัดให้เหมาะสมกับระยะเวลาจำนวนทีมที่เข้าแข่งขัน และใช้ กฎกติกา ของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย กำหนดชนิดกีฬาให้สอดคล้องกับกีฬาระดับนานาชาติจัดกีฬาไม่มากกว่า 22 ชนิดกีฬา แบ่งกลุ่มชนิดกีฬาดังนี้ คือ กลุ่มชนิดกีฬาบังคับ กลุ่มกีฬาสากล กลุ่มกีฬาท้องถิ่นและกลุ่ม กีฬานันทนาการ

6. การประเมินผลการแข่งขันกีฬา ให้มีการประเมินทั้งกระบวนการแข่งขันประเมินก่อนการ แข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และสิ้นสุดการแข่งขัน

ชลิต เชาววิไลย (2546) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ครั้งที่ 27 พุทธศักราช 2545 การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขัน กีฬารัฐวิสาหกิจ ครั้งที่ 27 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการ จัดการแข่งขัน จำนวน 150 คน ผู้ควบคุมทีมและผู้ฝึกสอนจำนวน 240 คนและนักกีฬา จำนวน 350 คน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจครั้งที่ 27 ด้านบุคลากร ด้าน งบประมาณ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและ ด้านการจัดการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬารัฐวิสาหกิจ ครั้งที่ 27 ด้านบุคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ประคองชัย เชาว์พลกรัง (2547) สภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักศึกษาสถาบัน ราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 27 ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อทราบสภาพและปัญหา การจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันราชภัฏ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 27 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้า ได้แก่ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน จำนวน 41 คน ผู้ควบคุมทีมและผู้ฝึกสอน จำนวน 64 คน และ นักกีฬา จำนวน 235 คน รวม 340 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .75 จากนั้น ทำการรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูล มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน เห็นว่า สภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักศึกษา สถาบันราชภัฏ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 27 ด้านบุคลากร มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 94.2 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.9 ด้านงบประมาณ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 86.8 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.1 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 91.5 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.9 และ ด้านการจัดการ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.2 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.5

2. ผู้ควบคุมทีมและผู้ฝึกสอน เห็นว่า สภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักศึกษา สถาบันราชภัฏ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 27 ด้านบุคลากร มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 94.4 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.7 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 86.9 และมีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.2 และด้านการจัดการ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.4 และ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.8

3. นักกีฬา เห็นว่า สภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักศึกษาสถาบันราชภัฏ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 27 ด้านบุคลากร มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 87.8 และ มีปัญหาอยู่ใน ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.2 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความ เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.3 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.2 และด้านการจัดการ มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.1 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.7

สัมพันธ์ สัจจะเดช และคณะ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สภาพปัญหาการจัดการแข่งขัน กีฬายูโด กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก” ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาการ จัดการแข่งขันกีฬายูโด กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก ทุกด้านอยู่ในระดับปาน กลาง ด้านบุคลากร มีสภาพปัญหามากที่สุด รองลงมา คือด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ ด้านงบประมาณ

และด้านบริหารจัดการมีสภาพปัญหาน้อยที่สุด และความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการแข่งขัน กีฬาฟุตบอล กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก จำแนกเป็นเพศชาย - หญิง และจำแนก ตามภาคที่สังกัด พบว่าไม่แตกต่างกัน

คมสัน วงษ์ประดิษฐ์ และคณะ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สภาพปัญหาการเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชาย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 25 จังหวัดพะเยา” ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่และนักฟุตบอลมีความเห็นต่อการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชาย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 25 จังหวัดพะเยา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีสภาพปัญหาต่อการเตรียมทีมโดยเรียงจากสภาพปัญหามากไปหาน้อยได้ ดังนี้ คือ ด้านการฝึกซ้อม ด้านการจัดการทีม ด้านสนามฝึกซ้อม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านผู้ฝึกสอนและด้านตัวนักกีฬาตามลำดับ ส่วนความเห็นของเจ้าหน้าที่และนักฟุตบอลต่อการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชาย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 25 จังหวัดพะเยา ไม่แตกต่างกัน

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

เอเดเดจิ (Adedeji, 1972, p. 1481 – A) ทำการศึกษาบทบาทของพลศึกษาในการพัฒนาชาติของไนจีเรีย โดยวิธีการสัมภาษณ์ หัวหน้าหน่วยงาน ข้าราชการ ประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการพลศึกษา และการกีฬาตามแบบสัมภาษณ์ที่ได้เตรียมไว้ก่อนแล้ว และได้ทำการอัดเทป นอกนี้ยังได้ทำการสัมภาษณ์ประชาชนชาวไนจีเรียที่ได้คัดเลือกแล้วอีก จำนวน 100 คนจากข้อมูล ที่ได้ก็นำมาใช้สำหรับเป็นโครงสร้างในการศึกษาบทบาทของวิชาพลศึกษาต่อการพัฒนาชาติต่อไป โดยศึกษาถึงด้านต่าง ๆ เหล่านี้คือ ภูมิหลังโดยทั่ว ๆ ไป ประวัติความเป็นมาของการศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณีของการกีฬา และเกมการเล่น การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การจัดการของกีฬากีฬา การกีฬาระหว่างชาติ แนวโน้มของระบบการพลศึกษาในโรงเรียน ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และสถาบันการศึกษาชั้นสูง การฝึกหัดครูและบทบาทของรัฐบาลไนจีเรีย

ผลการวิจัยพบว่า กีฬา และเกมการเล่นซึ่งเป็นกิจกรรมของวิชาพลศึกษา มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. สนองความต้องการของบุคคล
2. ทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ช่วยให้ผู้สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติและระหว่างชาติ
4. ทำให้มีความเข้าใจกันทั้งในระดับชาติ และระหว่างชาติ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างชาติไนจีเรียต่อไป

คาโพลวิทซ์ (Kapolwitz. 1977, p. 7210 – A) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางที่เป็นรากฐาน แห่ง ความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎรในระดับมัธยมศึกษาโดย การศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ นำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬา ของโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมิดเดิลเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey)

ผลการวิจัยพบว่า การจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ที่มีประสิทธิภาพ ต้องมี 4 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. การจัดการแข่งขันต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ กฎ กติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติเพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความเสมอภาค ในการเข้าร่วมการแข่งขันของนักเรียนชายและหญิงอย่างเท่าเทียมกัน
4. ผู้บริหารจะต้องพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันตามความจำเป็น และสนองความต้องการของนักเรียน

แกรนท์ (Grant, 1981, pp. 595 – 594) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สถานภาพของโครงการสอนพลศึกษาการแข่งขันกีฬาภายใน และการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอไฮโอโดยใช้แบบสอบถามและการติดตามผลจากหัวหน้าภาคพลศึกษา จำนวน 10 วิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. โครงการแข่งขันพลศึกษาภายในและโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัย เป็นโครงการที่ได้รับความนิยมและมีนักศึกษาเข้าร่วมมากที่สุด
2. ผู้บริหารโปรแกรมพลศึกษามีชั่วโมงสอนเฉลี่ย 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
3. ร้อยละ 80 ของวิทยาลัยทุกแห่งมีความเห็นว่าโปรแกรมพลศึกษาจะมีความก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ ภายในระยะเวลา 1 - 3 ปี

นีลสัน (Neilson, 1979, p. 1951 – A) ได้ทำการวิจัยการศึกษาเรื่องผลการวิเคราะห์โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ทางด้านการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูง ในรัฐ เทนเนสซี (Tennessee) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจวิเคราะห์ ซึ่งสร้างขึ้นโดยดร.คริสโตเฟอร์ อัลแลนบราวน์ (Dr.Christopher Alan Brawn) ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่

1. ปรัชญาและจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน
2. การจัดทำดำเนินงานและการบริหารงาน
3. กฎและระเบียบการจัดการแข่งขัน

4. การจัดและดำเนินการแข่งขัน
5. กิจกรรมที่จัดในการแข่งขัน
6. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
7. ระบบการให้คะแนนและการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ
8. การประชาสัมพันธ์
9. คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยทั่วไปการดำเนินงานในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัย กระทำได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ยกเว้นระบบการให้คะแนน การให้รางวัลและการประชาสัมพันธ์
  2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัย เป็นไปตามจุดมุ่งหมายตามปรัชญา
  3. ความคล้ายคลึงในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือ การใช้ผู้บริหารระดับมืออาชีพมาดำเนินการ
  4. การบริหารงานด้านนี้ กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้ที่มีความชำนาญโดยตรง
  5. การจัดการปฐมพยาบาลและเหตุฉุกเฉินยังมีน้อย
  6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการ
  7. กฎระเบียบของการแข่งขันอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมดี
  8. การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาของมหาวิทยาลัย ไม่ได้เน้นถึงความแตกต่างของผู้เข้าแข่งขัน
  9. ระบบการให้คะแนนไม่มีการเน้นถึงระดับสูง
  10. วัฒนธรรมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขันไม่นิยมกระทำกัน
- ผลสรุปจากการสำรวจดังกล่าวประกอบกับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยนี้ ทำให้สรุปข้อแก้ไขบางประการที่ควรปรับปรุง ดังนี้
1. ควรมีการส่งเสริมและการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้
  2. กีฬาประเภทใดที่จะจัดการแข่งขันซึ่งไม่มีในโปรแกรมการเรียนการสอนควรมีการฝึกสอนให้ก่อนเป็นพิเศษ
  3. ควรเพิ่มและเน้นหนักให้มากขึ้น เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล และการพยาบาลฉุกเฉินในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง
  4. ในกรณีที่จำเป็นต้องเดินทางหรือขนส่ง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขันควรใช้ยานพาหนะที่เป็นของสถานศึกษาของสภာคณะหรืออาจใช้ของส่วนตัวก็ได้

5. สนามแข่งขันควรติดไฟให้เพียงพอในโอกาสที่มีการแข่งขันเวลากลางคืน โดยเฉพาะที่ป้ายคะแนน

6. ควรจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือสำหรับป้องกันอันตรายจากการแข่งขัน สำหรับนักกีฬา ให้พร้อมอยู่เสมอ

ชูเมคเกอร์ (Shoemaker, 1981, p. 1535 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดการโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัย ในวิทยาลัยคริสเตียนที่ได้เลือกสรรแล้ว" โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้จัดการโปรแกรมพลศึกษา ในวิทยาลัยคริสเตียนในตอนกลางของแอตแลนติก และตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดและดำเนินการกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในวิทยาลัยแห่งนี้ ไม่ได้ยึดหลักการต่าง ๆ มากนัก และการสนับสนุนหลักการต่าง ๆ จะนำไปสู่การขยายและความคล่องตัวในด้านงบประมาณ สำหรับโปรแกรมกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ และให้ได้ผลในด้านการประสานงานอย่างดี

ฮิล (Hil, 1981, p. 1875 - A) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียน ระดับ 12 ที่มีความสำคัญต่อทัศนคติเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 1,757 คน ระหว่างปี 1979 - 1980 ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถาม โดยการจำลองสถานการณ์โรงเรียนในรัฐนิวเจอร์ซีย์ 12 แห่ง เพื่อให้เด็กได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนใน 12 ประเภทกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จะเข้าร่วมแข่งขันมากที่สุดประมาณ 3 ครั้ง และจากการวิเคราะห์แบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายจะเห็นความสำคัญของการเล่นกีฬามากกว่านักเรียนหญิงที่ระดับ .01 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในระดับ 9 เข้าร่วมกิจกรรมกีฬามากที่สุดและจะลดลงเล็กน้อยในช่วงปีที่สำเร็จการศึกษา

วัตคิน (Wathkin, 1983, p. 705 - A) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การศึกษาในโรงเรียนมัธยมที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาอย่างต่อเนื่องของนักกีฬาระดับวิทยาลัยในรัฐนิวเซาท์เวลส์ประเทศออสเตรเลีย โดยใช้แบบสอบถามสอบถามนักศึกษา 260 คน ที่เคยเรียนโรงเรียนมัธยม ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ผลการวิจัยได้พบ ความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา ที่ต่างกัน และโรงเรียนมีอิทธิพลมากที่สุด ต่อการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการกีฬาอย่างต่อเนื่อง ของนักเรียนชาย ระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมการกีฬาในปัจจุบัน ขึ้นอยู่กับเพศและวิชาเอก ที่นักศึกษาเรียนอยู่ เพศชายร่วมกิจกรรมมากกว่าเพศหญิง ผู้เรียนวิชาเอกพลศึกษาร่วมกิจกรรม การกีฬา มากกว่าวิชาเอกอื่น ๆ

บัทเลอร์ (Butler, 1989, p.1591 - A) การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษากับวิชาเอกอื่นโดยใช้นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้วิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับพื้นฐาน แยกเป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา 225 คนนักศึกษาเอกอื่นที่มีใช้พล

ศึกษา 549 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายในระหว่างเวลาว่างมากกว่านักศึกษาวิชาเอกอื่น ส่วนการไม่เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย ของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษามักจะมีปัญหา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาของ สถาบัน สรุปได้ว่าปัญหาที่พบเห็นส่วนใหญ่ได้แก่

1. ด้านงบประมาณ
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านอุปกรณ์และสนามกีฬา
4. ด้านการประสานงานของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ
5. ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ด้านการประชาสัมพันธ์